Milliyet
ÇOCUK
29 Ekim 1984 ● Sayı: 44 ● 60 Lir

TÜRK TİCARET BANKASI
İŞBİRLİĞİ İLE HAZIRLANAN

BİLİM DÜNYASI ANSİKLOPEDİSİ
Eki ile

Cumhuriyet Bayramınız Kutlu Olsun

Oralet'ten neşeli armağanlar!

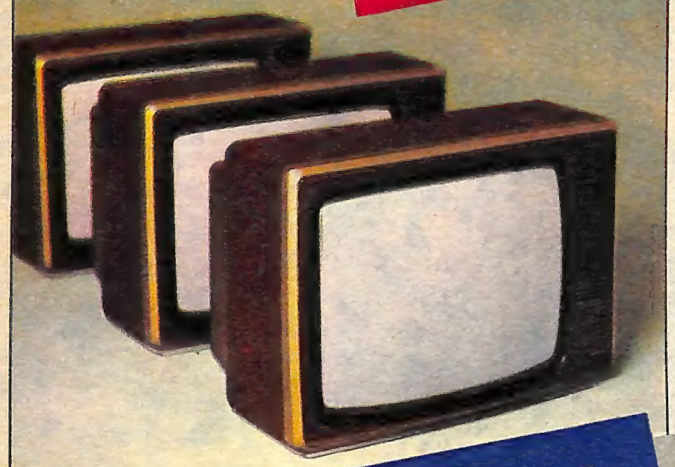

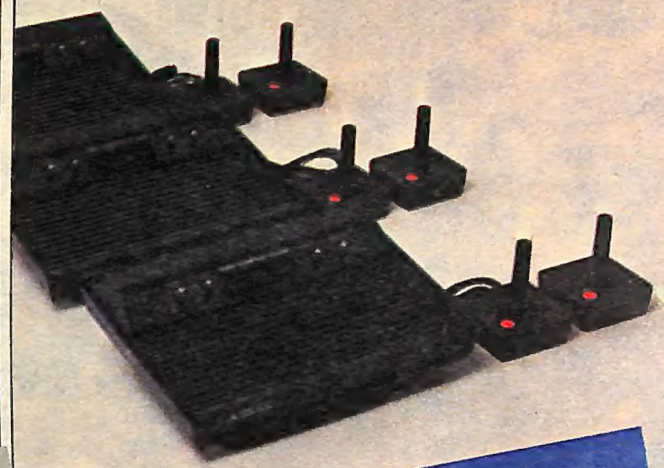

5 RENKLİ TV

20 ATARİ

Anneniz bilir: İçeceklerin iyisi, güzeli Oralet'tir.

Oralet'in neşeli armağanlarını...
Renkli televizyonları, Atarileri ona siz söyleyin.

Bugünlerde eve daha çok Oralet alsın. Kazanma şansınız çoğalsın.
Armağanlardan biri sizin olsun. Evinize neşe dolsun!

Nasıl Katılacaksınız?

- Oralet metal kutularda, metal kapağın altında, kutu ağzına yapışık olan alüminyum folyoyu kesin.
- Oralet kavanozlarda, kavanoz ağzına yapışık olan Oralet baskılı alüminyum folyoyu kesin.
- Oralet poşetlerin içindeki etiketleri çıkarın.

Biriktireceğiniz alüminyum folyoları ve poşet etiketlerini, arkasında adınız, soyadınız ve adresiniz yazılı bir zarf içinde en geç 1 Aralık 1984 gününe kadar **P.K. 46 Teşvikiye-İstanbul** adresine postalayın.

Nasıl Kazanacaksınız?

- Çok gönderin, kazanma şansınızı çoğaltın.
- 14 Aralık 1984 günü noter huzurunda yapılacak çekiliş sonrasında kazananların adları dergilerde yayınlanacaktır.
- Oralet'in üretim, pazarlama ve reklam faaliyetlerinde görev alanlar bu ikramiye çekilişine katılamazlar.

İNDEKS

bizden size

BAYRAMINIZ KUTLU OLSUN

*BÜYÜK ATA'nın büyük eseri **Cumhuriyet**'in kuruluşunun üstünden 61 yıl geçti çocuklar. 62. yıldönümüne girerken Türk ulusunun ve onun güvencesi siz sevgili çocuklarla gençlerimizin bayramlarını candan kutluyoruz.*

Cumhuriyet yönetimi, demokrasinin en ileri ve en uygar yönetim biçimlerinden biridir. Tamamen halk iradesinin egemen olduğu bu yönetimde, ülkemiz ve ulusumuz bir yarım yüzyıla sığdırılması güç birçok inkılapları ve uygarlık yolundaki yenilikleri hep ATA'nın önderliğinde gerçekleştirmiş ve siz çocuklarla gençlere emanet etmiştir. Hepimizin görevi, onun bıraktığını ölümsüzleştirmek, yaşatmak ve korumaktır. Bu duygularla tüm Türk çocuklarının en büyük bayramını kutluyoruz.

***ARMAĞAN Yağmuru** kuponlarının yayımı sürmektedir. **Ödüllü Yarışma** için katılma süresi son bulduğundan, bundan sonra yollanacak yapıtların, yarışma dışı kalacağını hatırlatır, hepinize üstün başarılar dileriz.*

*BU sayımızın öyküsü: **"Kırmızı Kiremitler"**. Yazarı: **Abdülkadir Ünlü**. **Ünlü**'yü bundan önceki öyküleriyle tanıyorsunuz. Bu öyküsünü de beğeni ile okuyacağınıza inanıyoruz.*

Esenlik dileklerimizle.

içindekiler

Bizden Size 3
Red-Kit 4-9
Kırk Ambar 10-11
Öykü-Şiir 12-13
Bilmece-Bulmaca 14
Şimşek Santrfor 15-18
Bilmece-Bulmaca 19
Bilim Dünyası 20-21
Ormanlar Kralı Robin 22
Pul Köşesi 23
Ege'nin Altın Öyküleri 24
Okurdan Okura 25-26
Beyaz Diş 27-30
Sınıftaki Afacan 31-32
Afacanlar 33-36
Dünyanın D.Bucağından 37-38
Bob Morane 39-42

okurun sesi

"Bu sayfada yayınlanacak dilek ve eleştirilerinizi içeren mektuplarınızı "**Milliyet Çocuk Dergisi, Okurun Sesi Cağaloğlu-İstanbul**" adresine bekliyoruz.

Derginizi 1980 yılından beri alıyorum. Red-Kit, Siyah Kısrak, Maskara, Cimcime, Beşler Çetesi'ni beğenerek okuyorum. Sizden isteğim, Hoşmemiş'i yeniden yayınlamanızı istiyorum.

Selin Soyral (İstanbul)

Derginizi her hafta alıyor ve heyecanla okuyorum. En çok Cimcime, Red-Kit ve Beşler Çetesi'ni seviyorum. Sizden isteğim, futbol adamlarının posterlerini yayımlamanız.

Suhat Şenay (Bursa)

Derginizi 1979 yılından beri almaktayım. Özellikle Red-Kit, Keyifli, Cimcime gibi serüvenleri seviyorum. Sizden isteğim spor hakkında poster yayınlamanız.

Yaşar Gülşani (Yeşilhisar)

Milliyet ÇOCUK

İmtiyaz Sahibi: AYDIN DOĞAN

Genel Müdür MUHİTTİN KÂZIMOĞLU

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü MEHMET İLKORUR

Teknik Sekreterler AYSEL UĞURONACİ ÖZDAĞLI

Teknik Danışman YETKİN ALDİNÇ

Adres: MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ Milliyet Yayınları Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10 Cağaloğlu-İSTANBUL

Telefonlar: 526 83 86 - 520 83 94 528 42 67 - 528 55 76

Abone Koşulları: Yıllık: 3640.— TL. TL. Altı Aylık: 1820.— TL.

Abone ve Satış İçin Başvuru: Milliyet Çocuk Dergisi Satış Servisi, Cağaloğlu - İSTANBUL

Milliyet Yayın A.Ş. Ayazağa Ofset Tesisleri'nde hazırlanmış ve basılmıştır.

Türkiye'de Satış Fiyatı: 60 Lira
Kıbrıs'ta Satış Fiyatı: 80 Lira

29 Ekim 1984 Sayı: 44
Yıl: 13 Cilt: 4

Dergimize gönderilen yazılar, yayımlansın yayımlanmasın iade edilmez...

RED KİT

APAÇİ GEÇİDİ

3

RED KİT

APAÇİ GEÇİDİ

RED KİT

APAÇİ GEÇİDİ

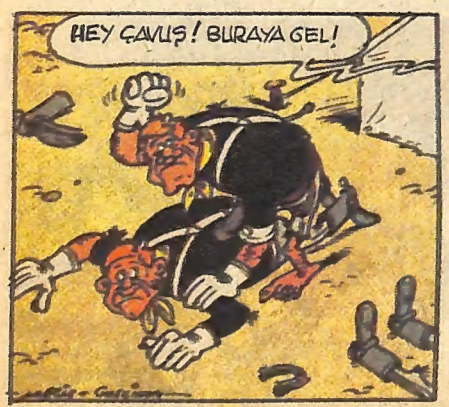

RED KİT

APAÇİ GEÇİDİ

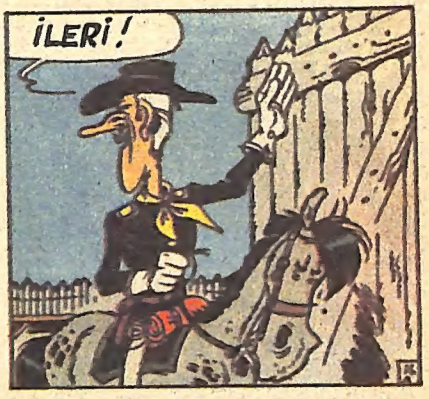

RED KİT

APAÇİ GEÇİDİ

Sürecek

29 EKİM 1923

CUMHURİYETİN İLANI

YARIN Cumhuriyet'i ilân edeceğiz!"

Gazi Mustafa Kemal Paşa, Çankaya'da akşam yemeğine çağırdığı yakın arkadaşlarına böyle diyordu. Masadakiler şaşırmamışlardı. Bu gelişmeyi bekliyor gibiydiler. Ama, Cumhuriyet, altıyüz yaşını geçmiş Osmanlı İmparatorluğu zamanında yalnızca bir düş olabilirdi.

Atatürk, henüz **"Gazi Mustafa Kemal"** sanını taşıdığı 1927 yılında, Meclis'te okuduğu **"Söylev"**inde o geceyi şöyle anlatmıştı:

"Yemekte bulunan arkadaşlar, Cumhuriyet'i ilân etme düşüncemi benimsemişlerdi. Yemeği bıraktık. O dakikadan başlayarak, izlenecek yöntem için kısa bir program düzenledim ve arkadaşları görevlendirdim." "... Baylar, görüyorsunuz ki, Cumhuriyet ilânına karar vermek için Ankara'da bulunan bütün arkadaşlarımı çağırıp görüşmeyi ve konuyu tartışmayı gerekli görmedim. Çünkü, onların öteden beri ve doğal olarak benim gibi düşündüklerinden kuşkum yoktu." ..."O gece birlikte bulunduğumuz arkadaşlar erkenden ayrıldılar. Yalnız **İsmet Paşa (İnönü)** Çankaya'da konuk idi. Onunla yalnız kaldıktan sonra, bir yasa tasarısı hazırladık. Anayasa'daki devlet biçimini saptayan maddelerin değişikliğiyle ilgiliydi bu. Birinci maddenin sonuna: **Türkiye Devleti'nin hükümet biçimi Cumhuriyettir,** cümlesini ekledim."

"Üçüncü maddeyi şöyle değiştirdim: **Türkiye Devleti, Büyük Millet Meclisi'nce yönetilir. Meclis, hükümetin türlü yönetim kollarını bakanlar aracılığıyla yönetir."**

Ertesi gün, yani **29 Ekim 1923**'te, yapılan öneri, **"Yaşasın Cumhuriyet"** sesleri ve alkışlarla onaylanıyor, ardından da Mustafa Kemal, Cumhurbaşkanı seçiliyordu.

Cumhurbaşkanlığı için 159 kişi oylamaya katılmış, 158 oyla Mustafa Kemal Cumhurbaşkanlığına seçilmişti. Eksik oy, Mustafa Kemal'in çekimser kalan oyuydu. Cumhurbaşkanlığına seçildiği sırada henüz 42 yaşındaydı Gazi.

Türkiye Devleti'nin bir Cumhuriyet olduğuna ilişkin madde anayasaya girdiğinde, değiştirilemeyeceği kuralı da birlikte getirilmişti. Dahası, Cumhuriyet'i değiştirme önerisi bile verilemeyecekti.

Cumhuriyet yönetimi, geniş bir uygulama yelpazesi olan demokrasinin biçimlerinden biriydi. Yerine göre krallıkla bile bağdaştırılabilmekte olan demokrasi örneklerine, İngiltere ve bazı Avrupa ülkelerinde rastlanmaktaydı.

Ancak, Cumhuriyet yönetiminde saltanatın yeri yoktu. Köhneleşmiş kurumlarıyla padişahlık artık çağdaş Türkiye'nin gereksinimlerine yanıt verecek durumda değildi.

İşte, 17 Kasım 1922'de saltanatı kaldırmış olan Türkiye Büyük Millet Meclisi üyeleri, Cumhuriyet yönetimine bu nedenle yabancı sayılmazlardı.

Cumhuriyet'in ilânı, eski Osmanlı hanedanının da sonu demekti. Bir yıl önce, kişisel güvenliğini tehlikede görüp yurt dışına kaçan son padişah, **Vahdettin** dışında, hanedandan **Abdülmecit Efendi** halife olarak kalmıştı. Böylece saltanat ve halifelik birbirinden ayrılmıştı. Dini bir makam olan halifeliğe başlangıçta pek ilişilmemişti. Ancak, Millet Meclisi, 1924'ün başlarında halifeliği kaldırarak bu makama da son verdi. Din ve devlet işlerini ayırmaya yönelik layik devlet anlayışı başlıyordu artık.

Bundan sonra Gazi Mustafa Kemal ve arkadaşları, genç Türkiye Cumhuriyeti için gerekli devrimleri gerçekleştirmeye girişeceklerdi....

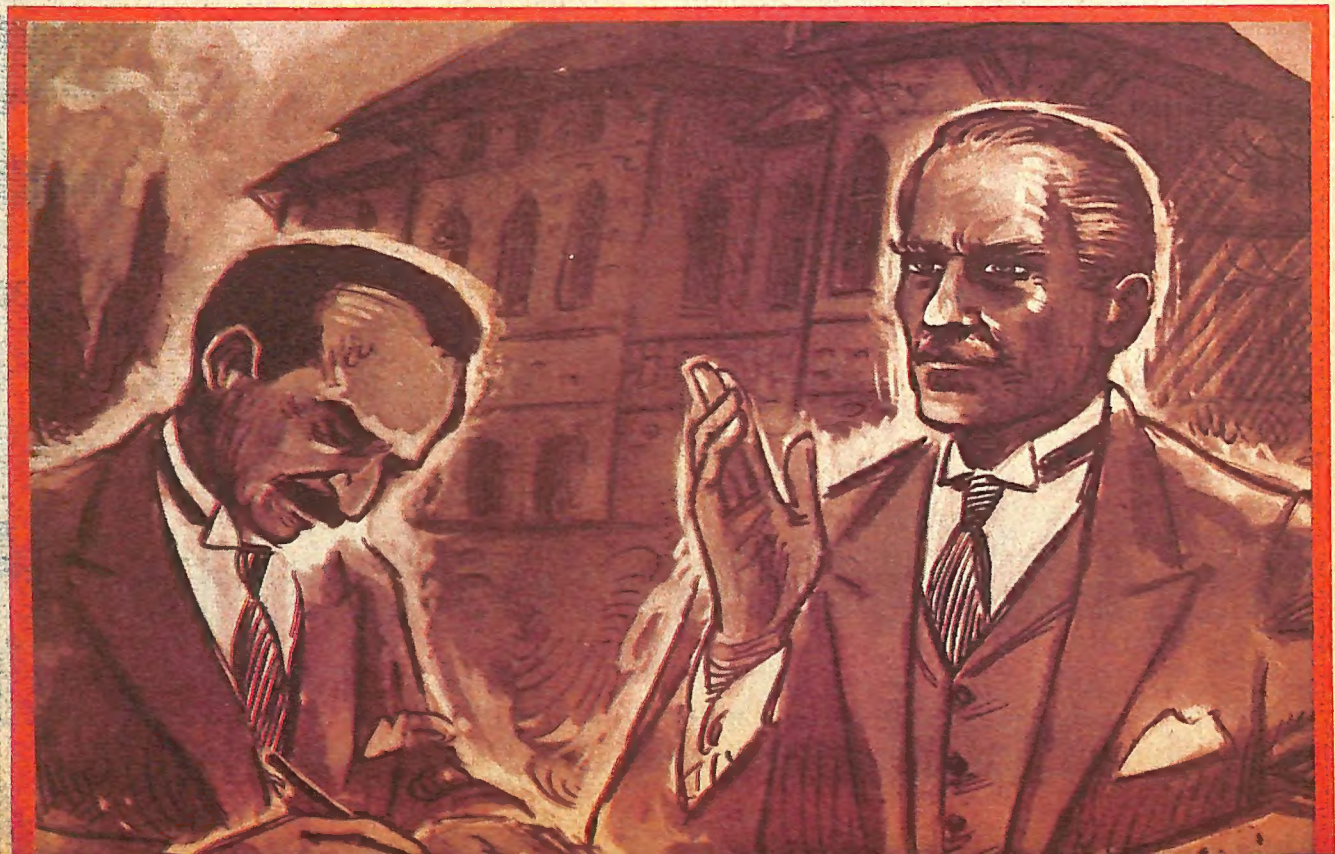

40 ambar

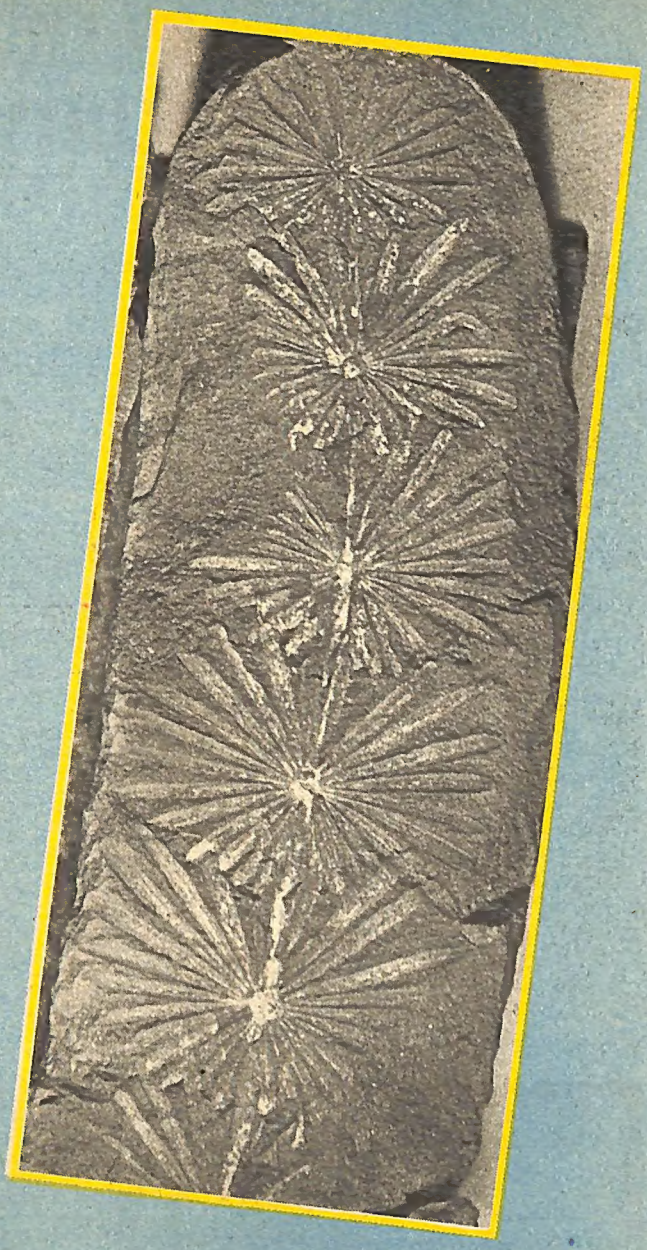

İLK BİTKİLER

Dünyamızın ilk bitkilerinden biri olan eğreltiotu, günümüzden 400 Milyon yıl önce yetişmeğe başladı.

Dünyanın kurulduğu ilk yıllardı, bilim adamları, kıtaların çıplak ve cansız olduğunu, ancak denizlerde bazı bitkilerin bulunduğunu söylüyorlar.

425.000.000 yıl önce kıtalarda da bazı küçük yeşil bitkiler görülmeğe başlandı. Bunlar, denizdeki bitkilerin tohumlarından türeyerek gelişen bitkilerdi. Bu bitkiler, bugün sulak ve gölgeli yerlerde görülen yosunlar ve kızıl yapraklara banziyorlardı.

400.000.000 yıl kadar önce daha karmaşık bitkiler oluşmağa başladı. Bunlar eğreltiotu ve atkuyruğu idi. Eğreltiotu kökü, yaprağı ve gövdesi olan bitkidir.

Dinazorlar dönemine gelinceye kadar, dünya bu bitkiden oluşan ormanlarla kaplıydı.

Çam, sedir gibi kozalaklı bitkiler 300.000.000 yıl kadar önce gelişti. Bu bitkiler, köklerini iyi bir şekilde koruyabildikleri için hızla çoğaldılar.

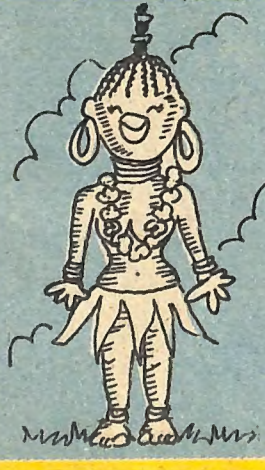

KENYA'DA YAŞAYAN 40 KABİLENİN DİNİ VE DİLİ BİRBİRİNDEN AYRI

Bugün, bazı ülkelerde kırsal kesimde yaşayan kabilelerin ilkelliği yıllar öncesinde olduğu gibi hiç bozulmadan sürüp gitmektedir. 40 dolayında kabilenin yaşadığı Kenya'da, bütün kabilelerin dilleri, dinleri, görenek ve gelenekleri tamamen değişik. 1800'lü yıllarda buraya adımını atan ilk beyazlar, geçen zaman içinde, siyah insanlara ancak bez parçalarıyla örtünebilmelerini öğretebilmişlerdir.

DEV ARABA

Fotoğraftaki gibi dev bir araayı siz de yapabilirsiniz. Hem de zorlanmayarak, kolaylıkla. Nasıl mı? Anlatalım da sizler de uygulayarak böyle dev bir otomobil sahibi olun.

Önce kaportası sağlam, Ford bir araba alın. Buna 400 beygir gücünde bir motor takın. Motoru hareket ettirecek güç kaymağı da elbet benzin. 227 kg.'lık bir depoyu arabanın gerekli yerine oturtun, elbet benzini de bu depoya doldurun. 14 amortisörü ve 2 karbüratörü de eklediniz mi oldu size dev otonuz (amartisör 4 ön 3 arka hasabıyla).

Bu dev arabayı meydana getirince ona göre, ön ve arka lastikler ve en önemlisi direksiyon da monte edilmeli ki yollara düşebilsin Evet, bu otoya göre yol da gerekli. Onu da trafikçiler düşünsün.

KAN GRUPLARI

1900 yılında patoloji uzmanı Karl Landsteiner insanlardaki kan gruplarının ayrı ayrı olduğunu keşfetti. Bir kişinin kan hücrelerinin başkasının kan serumu ile birleşince bazan kitle halinde toplandığını, bazen de toplanmadığını farketti. Sonuçta, kanun gösterdiği bu tepkinin değişik gruplardan dolayı olduğunu saptadı.

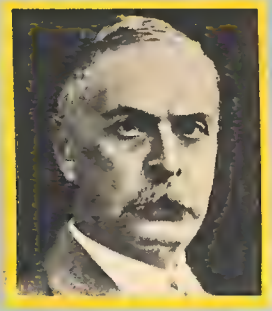

Karl Landsteiner

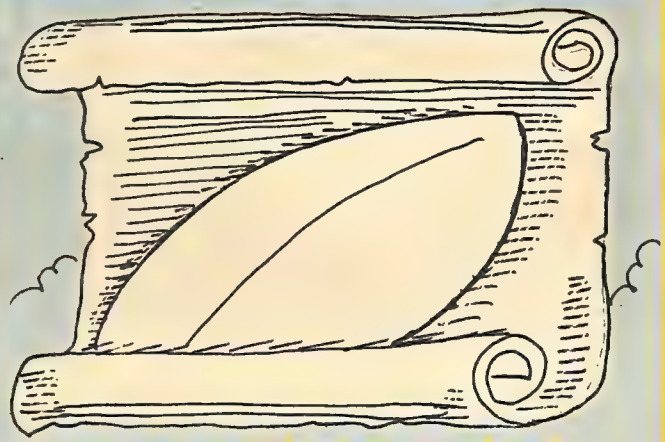

EKMEĞİN TARİHİ

Ekmek denilince akla buğday unundan yapılan bir besin maddesi gelmemeli sadece. Türkiye'nin birçok yerinde olduğu gibi Meksika, Güney Amerika ülkelerinde mısır ekmeği yapılır. İskoçya'da yulaf ve arpa ekmeği, Hollanda ve Almanya'da patates ekmeği, Çin ve Japonya'da pirinç ekmeği yapılır. Bunlar arasında en besleyici olanı buğday ekmeğidir.

5500 yıldır kullanılan bu önemli besin maddesinin, M.Ö. 3500 yıllarında Mısır'ın Tep kentinde yapıldığı, kabartma resimlerden ve ekmek yapmaya yarayan aletlerden anlaşılmaktadır. M.Ö. 4000 yıllarında İsviçre'nin göller bölgesindeki kavimlerde de ekmek yaptıkları, yine bazı incelemelerde ortaya çıkmıştır.

17. yüzyılda İstanbul'da yapılan ekmek, üç ay bayatlamadan saklanabilir ve İran'a develerle gönderilirdi. Evliya Çelebi'nin ünlü Seyahatnamesi'nde İstanbul'da 999 fırın olduğu, bunlarda on bin işçi çalıştığı belirtiliyor. Türkler ekmeği öylesine benimseyip sevmişler ki, "Meydan Ekmeği", "Koca Ekmeği", "Zindan Ekmeği" gibi isimler vermişler. Günümüzde de ekmek kutsaldır ve "ekmek parası", "geçim parası" anlamına kullanılan bir deyimdir.

Abdülkadir Ünlü

KIRMIZI KİREMİTLER

Resimler: Ceyda Figen

BİZİM çocukluğumuzda köylüler için kent, tüm güzelliklerin ve mutlulukların toplandığı büyülü bir yer demekti. Ara sıra köyümüze kentten konuklar gelirdi. Biz çocuklar, ürkek ürkek nasıl da izlerdik onları?... Kentten gelenleri bambaşka yaratıklar sanırdık; onlarda bizden ayrı üstün olan bir şeyler ararduk.

O zamanlar, özellikle çocuklar için kenti görmek doyumsuz bir özlemdi. Bu, benim için de böyleydi.

"Kasabaya seni de götüreceğiz!" muştusunu babamın ağzından duyduğumda mutluluktan uçuyordum. Geveze serçeler gibiydim; ayaklarım köyün sokaklarında yere değmiyordu. Kasabaya gideceğimi arkadaşlarıma bir solukta anlatıvermiştim. Övünç payı topluyordum böylece. O gece gözlerime bir damlacık olsun uyku girmedi. Olur ya, uykudan uyandırmaya kıyamazlar, beni evde koyup giderlerdi babamlar. Bunlar benim çocukça düşüncelerimdi.

Şafak atarken arabamız yola koyulmuştu. Arabada babamın satıp da pazar harçlığı edeceği üç çuval buğday vardı. Babam, ağabeyim, komşumuz Veli Dayı bir de ben çuvalların üzerine oturmuştuk. Ağabeyimin sürdüğü atlar alacakaranlıkta süzülüp gidiyordu.

Yol boyunca kasabaya giden pek çok arabayla karşılaştık. Arada bir, köylerden yolcu almış komyonlar ortalığı toz dumana katarak yanımızdan vızlayıp geçiyordu.

Kayanın burnu'nu döndüğümüzde kasabamızın kalesi olanca görkemiyle görünmüştü.

"Yolu yarıladık", demişti babam. Ağabeyim elindeki kırbaçla atlara arada bir dokunuyordu. Tozlu yolda keklik gibi sekiyordu atlar.

Babamla ağabeyim benim şaşkınlığımın ve coşkunluğumun farkındaydılar. "Kasabada inşallah yitmezsin... " diyerek bana takılıyorlardı. Yiten çocuklar için çığırtkan çağırttırırlarmış çarşı boyunca. Şimdiki ses düzeni nerede o zamanlar?

Kalenin eteklerine serpilivermiş küçücük kasabamızı ilk kez o gün gördüm. Birbirine paralel uzanan iki büyük caddesi vardı. Caddeleri inişli yokuşlu sokaklar dikine kesiyordu. Duvarlarında kocaman kertenkelelerin gezindiği birbirine bitişik evler de taştandı.

Tahıl pazarı, sebze-meyve pazarı, çarşılar insanlarla dopdoluydu. Satanlar, alanlar, bağırıp çağıranlar, büyükler küçükler...

Ben o gün, babamla ağabeyimin ardından tin tin koşturup durdum; izlemiştim, şaşırmıştım, sevinmiştim.

KÖYE dönüşümüzde kasabayla ilgili izlenimlerimi önce anama sonra da arkadaşlarıma ballandıra ballandıra anlattım.

Gün geldi, bizim köyden kente doğru bir göç başladı. Biraz parası olan kapağı kente atıyordu. Arsa alıyor, köydeki evini yıkıyor, işe yarayan kalıntılarını kente taşıyor, oraya ev kuruyordu. Kentte sarı sıcaklar yoktu, mucuk sürüleri yoktu, güneş altında çapa sallamak, döven sürmek, un elemek, inek sağmak yoktu. Kentte buz gibi soğuk sular, bembeyaz ekmekler vardı. Pamuk hanımlar, cici beyler, kibar çocuklar vardı. Kent "ırahat", köy "ırezillik"ti. Böyle anlatıyorlardı gidenler kalanlara. Bizim köyün bir ucu kente sökün etti ya anamın aklını da bir şeyler dürtüklemişti. O da kentteki "ırahata" içten içe özenmişti.

"Çocuklarımız için" dedi anam babama bir akşam, "bir arsa alsan... Biz gidemesek bile onlar gün gelir giderler. Bakarsın biz de... Ömrümüzün son ucunda birkaç yıl gün görürüz..."

"İyi olur..." dedi babam. Gönüllerinde yatanları karşılıklı dilleştiler, kent üstüne uzun uzun söyleştiler. Biz çocuksu gözlerle izledik, çocuksu kulaklarla onları dinledik. Arsanın bir köşesine bir dut ağacı dikeceklerdi. Ağaç büyüyünce babam aşılayacaktı. Köydeki dutumuz gibi parmak parmak mor dutlar verecekti. İki ağaç deve dişi nar ekilecekti, bir ağaç ak incir bir ağaç da mor incir... Arsanın bir köşesinde türlü sebzeler yetiştirebilirsin. Bir köşeye küçücük bir kümes sıkıştırılabilir, bir köşeye inekler için küçük bir ahır yapılırdı. Yumurta, süt, yoğurt, ayran da gerekliydi.

Onlarsız lokma boğazdan geçmezdi. Her şey parayla alınamazdı ya...

Anam köydeki evimizi tümden kente aktarıyordu. Daha doğrusu gönlü böyle istiyordu. Evimizi olancasıyla kucaklayıp kente konduruverecekti. Belki de kentin ekonomik koşullarının güçlüğü onu böyle düşünmeye yöneltiyordu. Orada Allahın suyu bile paralıydı. Gelenden gidenden kent üstüne öyküler dinliyordu. Ele güne rezil olmak da vardı işin ucunda. Muhtar Sami tımak tutturamamış, iki yılda köye geri dönmüştü.

Ailecek birkaç yıl daha çok çalıştık. Kazancımız iyi oldu. Artık bizim de kentin kenar mahallelerinden birinde kırmızı kiremitli, ak badanalı gönlümüzce bir evimiz olmuştu. Taşı, kumu, çakılı, kireci, harcı, duvarı, sıvası, badanası her şeyiyle kendi emeğimizin ürünüydü evimiz. Babam usta, biz çevresinde karıncalar gibi işçiydik.

Masallardaki gibi hızlı bir zaman akışı oldu. Günler, aylar, yıllar dönüverdi. Gözle görülen her şey öylesine hızlı bir değişime uğruyordu. Kentin ucundaki evimiz beş on yıl sonra orta yerlerde kalmıştı. Uzaklar, tarlalar tümden evlerle dolmuştu. Evler yerden mantar bitercesine çoğalmıştı.

BİR de kırmızı kiremitlerin modası kalmamış, yerlerine beton yığınları modası gelmişti. Köylerden kente görülmemiş bir akın vardı. Kent bir çocuk balonu olmuştu; şişirildikçe şişiyordu. Gün gelir de patlar mıydı, patlarsa nasıl patlardı, bilemiyordum. Mahalleler, caddeler, sokaklar, evler, insanlar ve çocuklar... Sonra okullar. Ne kadar da çok okul açılmıştı kentte! İlkokullar, ortaokullar, liseler, yüksek okullar... Okullar kıpır kıpır çocuklarla doluydu. Yapılanlar gereksinimi karşılayamıyordu. Yenileri yapılmalıydı. Yapılıyordu, açılıyordu, gene de yetmiyordu. Dört bir yandan çocuk fışkırıyor gibiydi. Bu insanlara da bir şeyler olmuştu. Tümü, çocuklarının okumasını istiyordu. Bir okumak türküsü tutturmuşlardı. Belki de uyanıyorlardı. Kentin bir baton gibi şiştiğini görünce... Dünyanın gün gün daraldığını görünce...

Şimdi mi? Kentteki evimiz iki katlı. Biz yukarı katta oturuyoruz. Komşuların evleri üçer dörder katlı oldu. Daha yükselenler de var. Bu iş nereye varır bilemiyorum. Göklerde bir şeyler arar olduk.

Anama gelince, onun tüm özlemleri, dilekleri kursağında kaldı. O güzelim düşünceleri, düşleri kente gelince yok oluverdi; umutları kısa sürede eriyiverdi. Özcesi, anam koca kente sığamadı. Kent hapishaneydi. Kentte kim kime, dumdumaydı. Komşu komşuyu tanımıyordu.

Bir gün, "Beni ancak köyüm temizler..." dedi anam, kaçarcasına köye gitti. Ne ettikse durduramadık onu.

Şimdilerde zorunlu olmadan anam kente gelmez. Gelse de en çok iki gün kalır. İki gün dolunca, "Beni gönderin..." diye yalvarır durur. "Bunalıyorum oğul, bunalıyorum." diyerek köye giden arabaya çocuklarca kurulur. İşte o zaman anamın keyfine diyecek yoktur.

Ben mi? Öğretmenim... Yirmi beş yıldır kent çocuklarıyla uğraşıyorum. Oğuluyla, kızıyla, güzeliyle, çirkiniyle, yoksuluyla, zenginiyle... Ama artık kent benim de başımı döndürüyor. Oğullarıma, kızlarıma bir şeyler oluyor. Dedim ya onlar da bir yerlerde bir şeyler arıyorlar... Sokakta sabahtan akşama dek top çekiştiren oğlum daha eve dönmedi. Kızım yedi yaşında. Evde uzunca bir süre kalınca, sıkılıyorum deyip başımızın etini yiyor.

Sözün kısası, bizim çocukluğumuzda kent çok daha güzeldi. Suyu soğuktu, ekmeği apaktı, insanları kar gibiydi. Dallarında kumrulların ötüştüğü binbir çiçekli parkları vardı. Kent mutluluktu, can atılan özlemdi, burcu burcu yaşamaktı. Şimdilerde kırmızı kiremitler kırıldı; yerlerini insanı bunaltan beton yığınları aldı. "Yaşa ki göresin..." derler ya, bakalım daha neler göreceğiz.

Selâm İnsanoğlu'na

Su, yaşamın kanıdır,
petrolsa çağımızın
endüstri ve ulaşım kanı.
Yarının kanı güneş olacak;
yağdırarak enerji depolarına
sonsuz ışıklarını
ışıl ışıl ışıtacak yarını.
Doğanın sonsuz bereketini
ve insanın aklını
selâmlamak için
söyle şiirini şair amca,
çalgıcı amca, çal çalgını.
Güzel insan, güzel sesinle
söyle en sıcak şarkını.

Fikret Demirağ

bilmece bulmaca

Noktaları birleştirin, bakalım ortaya ne çıkacak?

PARÇALAR: Daire içindeki parçalardan yalnızca birisi resimden alınmıştır. Onu bulabilir misiniz?

YANITLAR

7 FARK: 1. Kravat 2. Arabanın çalıştırma kolu 3. Çiçekler 4. Pantolonun paçası 5. Yüzük 6. Havadaki şapka 7. Vites

ARMAĞANLI BİLMECE:

5 × 2 − 4 : 3 × 7 + 6 : 5 = 4.
9 : 3 × 7 − 8 − 4 : 3 + 1 = 4.
6 + 9 : 5 × 4 − 6 + 6 : 3 = 4.

ORTAK ŞEKİLLER: A ile F'de ay, F ile B'de ağaç, B ile G'de delik G ile C'de kuşlar C ile H'de yaprak

KARE BULMACA: Soldan sağa: 1. Greyfurt 2. Rot-Aile 3. Azot-Buz 4. Melas 5. Ot 6. Pırasa 7. Onamak 8 Nisan- Fa.
Yukarıdan aşağıya: 1. Gramofon 2. Rozet -Ni 3. Etol - Pas 4. Tanıma 5. Fa-Ran 6.Rib - Fok 7. Ulus 8. Tez -Kara

KAÇ YAŞINDA: 36

KIZILDERİLİLER: 1 ile 5'te kare, 5 ile 3'te pipo, 3 ile 4'te dörtgen 4 ile 2'de köpeğin kulağı 2 ile 6'da yay parçası

7 FARK: Yukarıda gördüğünüz iki resim arasındaki yedi farkı bulabilir misiniz?

ŞİMŞEK SANTRFOR 3

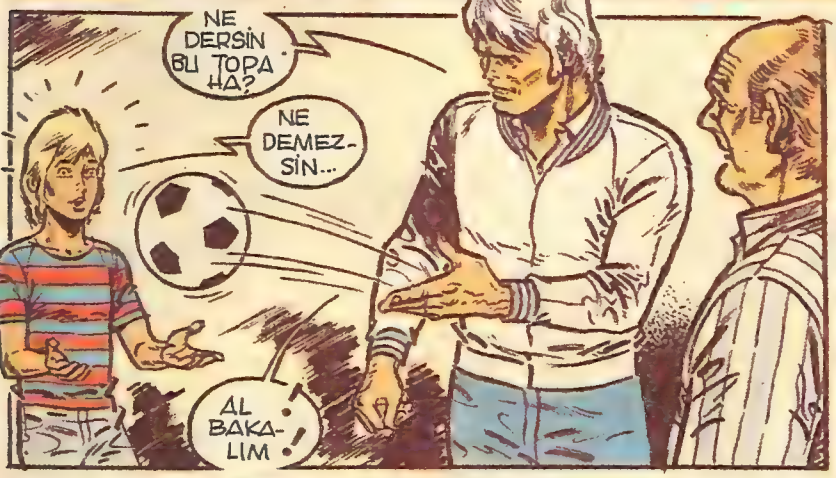

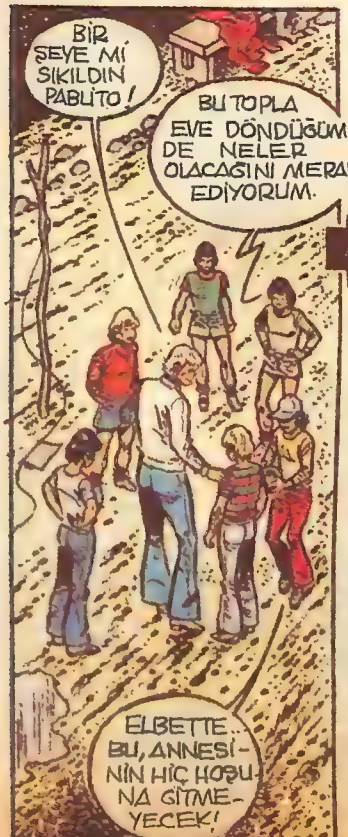

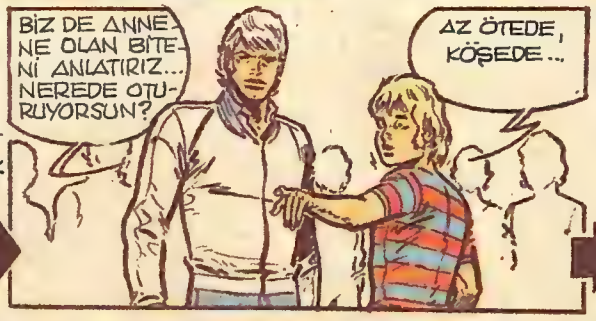

VAY CANINA! BU HARİKA BİR TOP!
BİR DE POMPASI VAR BABA!
ARADAKİ ÜCRET FARKINI SİZE ÖDEMELİYİZ...
RİCA EDERİM. SÖZ KONUSU BİLE OLAMAZ!
ÖYLESE İÇERİ BUYURUN DA BİR ŞEYLER İÇELİM.
MEMNUNİYETLE. HAYDİ SEN SAHAYA ... YOKSA GECE MAÇI YAPACAKSINIZ!
ŞEREFİNİZE BAYIM. DİLİMİZ KONUŞMANIZDAN YABANCI OLDUĞUNUZ ANLAŞILIYOR... NERELİSİNİZ?
FRANSIZIM. AMA BARSELONA DA OTURUYORUM.
BURALARA SIK SIK GELİRİM.
O ZAMAN BİR AKŞAM BİZE YEMEĞE BUYURUN.
ÇOK SEVİNİRİM.
NE CANDAN İNSANLAR...
?
NE OLDU, NİYE OYNAMIYORSUNUZ?
ŞEYYY... İLK VURUŞU YAPMANIZ İÇİN SİZİ BEKLİYORDUK.
10

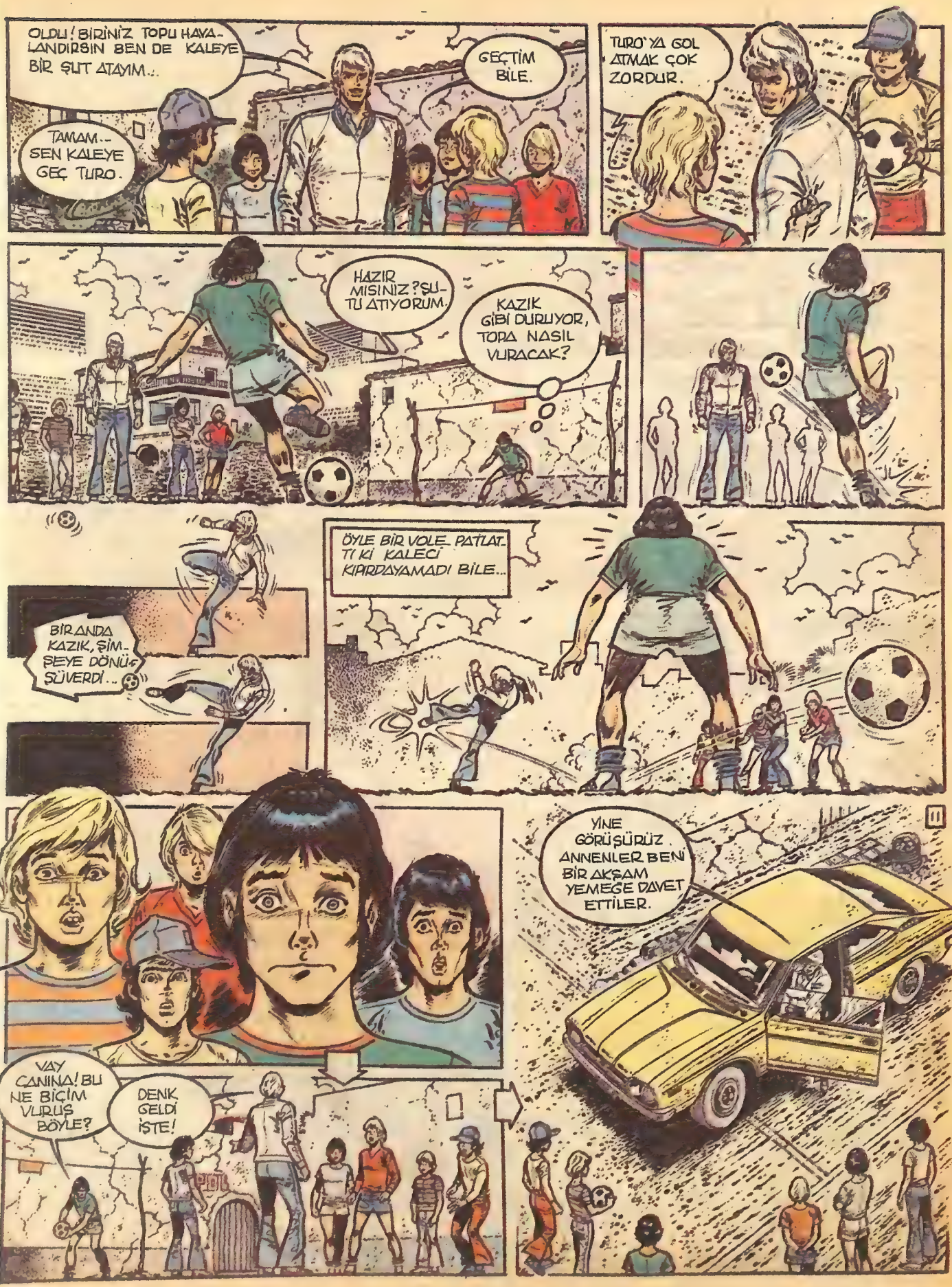
OLDU! BİRİNİZ TOPU HAVALANDIRSIN BEN DE KALEYE BİR ŞUT ATAYIM...
TAMAM.. SEN KALEYE GEÇ TURO.
GEÇTİM BİLE.
TURO'YA GOL ATMAK ÇOK ZORDUR.
HAZIR MISINIZ? ŞUTU ATIYORUM.
KAZIK GİBİ DURUYOR, TOPA NASIL VURACAK?
ÖYLE BİR VOLE PATLATTI Kİ KALECİ KIPIRDAYAMADI BİLE...
BİRANDA KAZIK, ŞİMŞEYE DÖNÜŞÜVERDİ..
VAY CANINA! BU NE BİÇİM VURUŞ BÖYLE?
DENK GELDİ İSTE!
YİNE GÖRÜŞÜRÜZ. ANNENLER BENİ BİR AKŞAM YEMEĞE DAVET ETTİLER.

KAİ KASTEL "PABLİTOS"LAR ARASINDA BİR YAKINLIK DOĞMUŞTU. (PABLİTOS, KAİ KASTEL'İN O ALTI ÇOCUĞA TAKTIĞI ADTI.)
BU YAKINLIK İLERİDE GENÇ FUTBOLCUNUN YAŞAMINI ETKİLEYECEKTİ.
TATLI DÜŞLER KURARAK EVE KADAR GELDİ...
O AKŞAM YÜZÜNDE BİR GÜLÜMSEMEYLE UYUDU.
... RÜYASINDA BİNLERCE TOP GÖRDÜ. ÇOCUKLUK ARKADAŞLARI VE PABLİTOS, ALIŞILMADIK BİR MAÇ YAPIYORLARDI...
12

Sürecek

bilmece bulmaca

Noktalı yerleri şöyle boyayalım, bakalım ortaya ne çıkacak? 1. Kırmızı, 2. Beyaz, 3. Siyah, 4. Sarı, 5. Mor, 6. Mavi. 7. Yeşil

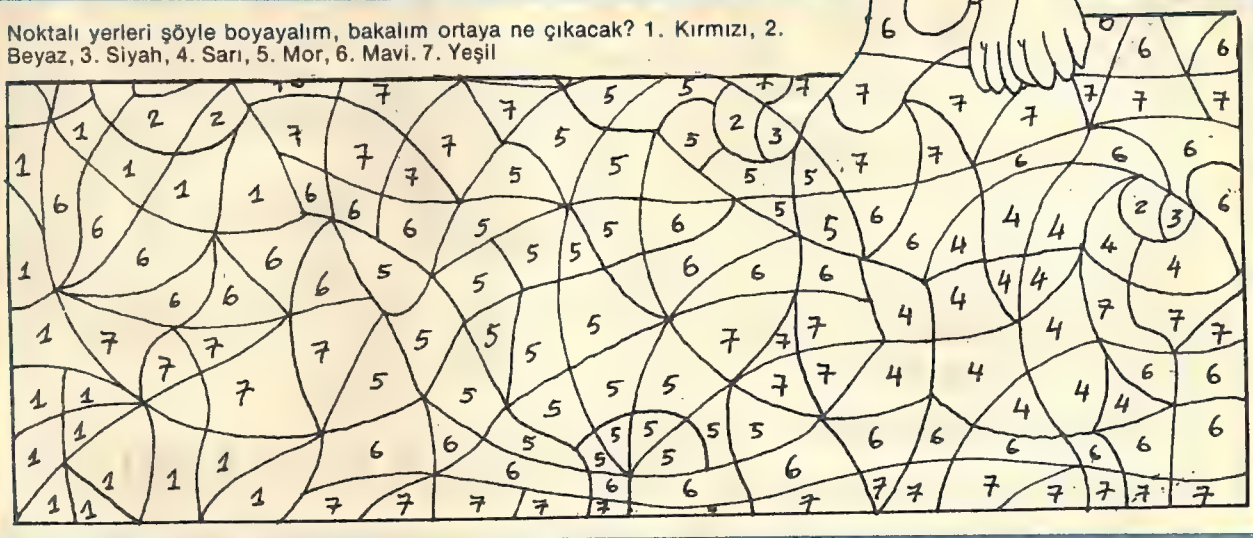

SİHİRBAZ: Sağdaki sihirbazı çıkışa ulaştıran en kısa yolu bulabilir misiniz?

ARMAĞANLI BİLMECE

Aşağıdaki dört değişik sayının ortak bir özelliği var. Dikkatle inceleyin, bakalım bulabilecek misiniz?

7 29 72 793

EŞYALAR: Resimdeki eşyalardan bir tanesi 3, bir tanesi 4 kez tekrarlanmıştır. Onları bulabilir misiniz?

MİLLİYET ÇOCUK'TAN ARMAĞAN YAĞMURU

"Armağan Yağmuru" kampanyamıza katılabilmeniz için, yayımladığımız "televizyon" kuponlarından sıra numarasıyla 12, "bilgisayar" kuponlarından 10 adet, "çalışma odası" kuponlarından 8 adet, biriktirmeniz gerekiyor.

Milliyet ÇOCUK'tan

RENKLİ TELEVİZYON KUPONU

6

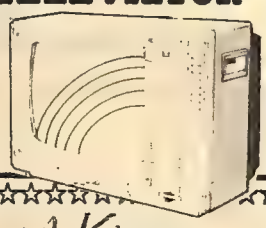

Milliyet ÇOCUK'tan

BİLGİSAYAR KUPONU

6

Milliyet ÇOCUK'tan

ÇALIŞMA ODASI TAKIMI KUPONU

3

ELEKTRONİK ASPİRİN

BAŞ ağrısı insanların bitmez tükenmez bir çilesidir. Görünüşte çok basit bir hastalık gibi gelebilir, ama aslında tedavisi neredeyse olmayan ender hastalıklardan biridir. Tıp biliminin bu kadar ilerlediği bir çağda baş ağrısına bir çare bulunamaması insana çok garip gelebilir. Ama baş ağrılarının tek bir nedeninin olmaması, çare bulunamamasını da açıklar.

Baş ağrılarına karşı çeşitli ilaçlar önerilir. Bunların içinde en bilineni aspirindir. Gerçekten de aspirin oldukça uzun bir süredir, bazı tür baş ağrılarına deva olmuştur. Bu arada doktorlar başı ağrıyanların dört elle sarıldıkları bu ilacın. başka bazı istenmeyen etkileri olduklarını öne sürerler. Örneğin, en temel etkisinin mide üzerinde olduğu söylenir.

Aspirin üzerine bu tartışmalar sürerken bir de elektronik aspirinden söz edilmesi garip gelebilir. Elektronik aspirin, aslında başa takılan bir gereç. Görevi, baş ağrısına neden olan bölgelerdeki kasları dinlemek. Baş ağrısına neden olan kasların başında baş, boyun ve omuz kasları gelir.

Bu gerecin yaptığı kas gerilimlerini duyulabilir hale getirmektir. Bu gereçle duyulan sesin tonu arttıkça, insandaki gerilimin de arttığı anlaşılır. Gereci kullanan kısa bir süre içinde baş ağrısına neden olan kasların gerilimini azaltmayı öğrenir. Böylece kısa bir süre içinde rahatlar.

Böylece sürekli ilaç kullanmaktan ve bu ilaçların yan etkilerini hesaba katmaktan kurtulur insan. Günde beş-on dakikalık bir süre bu gerecin etkili olmasına yeter. Bu kullanım bir iki hafta boyunca sürekli olarak yapılırsa daha sonraları arada bir kullanmak yeterli olacaktır.

Uzman doktorların da onayladığı bu yöntem, böylece insanoğlunun önemli bir derdine çare olmuş olacaktır. 9 voltluk bir pille işleyen bu gereç ayrıca çok da ekonomiktir.

bilim dünyası

ENERJİ AYNALARI

İÇBÜKEY aynalarla çok güçlü ısı elde edilebilir. Güneşin ısılarını çok güçlü bir biçimde yansıtan bu aynalarla kâğıt tutuşturmak bile olanaklıdır.

Son zamanlarda bu tür aynalarla enerji üretimi çalışmaları yapılıyor. Bu iş için 10 metre boyunda 1818 tane dev aynalar kullanılıyor. Aynalar güneşin hareketine göre ayarlanıyor ve gün boyu güneş hareket ettikçe, aynalar da onun ışınlarını izleyerek dev bir enerji kulesine yansıtıyorlar. Bu kulenin yüksekliği 100 metre, ve 75 dönümlük bir taban üzerine oturtulmuş. Kulenin en üstünde kocaman bir su tankı var. Aynalardan yansıyan yakıcı ışınlar kuledeki suyu buhara çeviriyor. 1000 derecenin üstünde bir sıcaklıkta buhar elde ediliyor. Bu buhar daha sonra, kulenin altındaki 10 megavat gücünde bir elektrik tribününü çeviriyor.

Bu sistem henüz deneme düzeyinde. Ama dünyamızda gün geçtikçe artan enerji darlığına çareler arayan bilim adamları bu sistemin çok yararlı olacağı düşüncesindeler. Bilim adamlarının bu görüşlerini paylaşanlar çoğunlukta, çünkü, sistem aslında çok basit bir yöntemle çalışıyor. Ama tek sakıncası, uygulama için çok geniş bir alan gerektiriyor olması. Bu yüzden de ancak kentlerin dışında, düzlük alanlarda uygulanabilecek.

Bu sistem, bu özelliklerinden dolayı çöller için en uygun enerji sağlama yöntemi olarak görülüyor. Hem güneş enerjisinin çok bol olduğu, hem de istenildiği kadar düz alan bulunduğu için, en uygun uygulama alanı olarak çöller görülüyor.

Bu yeni sistemin bir başka özelliği de, insanoğlunun, elindeki en büyük enerji kaynağı olan güneşten yararlanması. Güneş, aynı zamanda doğal bir enerji kaynağıdır. Enerji sıkıntısı çekildiği şu günlerde, insanların bu doğal kaynaktan yararlanmak için çeşitli yollar denemeleri, bilimsel açıdan epey yararlı sonuçlar vereceğe benzer.

İNSANSIZ UYDULAR

AMERİKA Birleşik Devletleri'nin uzaya gönderdiği insansız uydu sayısı oldukça kabarık. uydularını bir kısmı çeşitli araştırmalar yapmak üzere uzaya gönderilirken, bir kısmı da bugün televizyonlardan izlediğimiz hava tahmin raporlarına bilgi sağlama görevi ile yüklü.

Bu uydulardan biri de Voyager II. Voyager'ın uzayda önemli görevleri var. Dünyadan milyonlarca km uzakta bu görevlerini yerine getirip, yerdeki istasyonlara bilgi yollarken, bir işi de kendi yerini bildirmek.

Araç bugün dünyadan milyonlarca kilometre uzakta olduğu için gönderdiği mesajlar yeryüzüne ulaştığında eskimiş oluyor. Çünkü, ışık hızında hareket eden radyo dalgalarının yeryüzüne ulaşması bir gün sürüyor.

Gelen mesajlar her ne kadar anlık olmayıp bir anlamda eskimiş sayılsa da bilim adamları tarafından oldukça değerli bulunuyor. Çünkü, uzaydan gelen her yeni bilgi, bu alanda yapılan çalışmalara katkıda bulunuyor ve yeni yollar açıyor.

Bu yazı yazıldığı sırada Voyager Satürn gezegeninden yaklaşık bir milyar kilometre öteden olacak. Voyager'ın 24 Ocak 1986'da Uranus'a ulaşması bekleniyor. Bu tarih esas alındığında, Voyager bugün Uranus'tan 850 milyon kilometre uzakta. Saatte yaklaşık 65.000 km.'lik bir yol alıyor. Geçen her bir dakika onu 900 kilometre öteye götürüyor. Önümüzdeki 19 ay içinde, çıplak gözle görülemeyen bir gezegenin ilk yakından çekilmiş fotoğrafları bize ulaşacak.

Uzay çalışmaları her geçen gün biraz daha artıyor. Alınan olumlu sonuçlar bilim adamlarını yeni çalışmalara götürüyor. Atılan her ileri adım insanlığın ilerlemesi, bilgi dağarcığının artması için kullanıldığı sürece çok değerlidir. Ama elde edilen yeni bilgiler insanların birbirlerini yok etmeleri için kullanılacaksa, hiçbir ilerleme olmaz.

ORMANLAR KRALI ROBİN

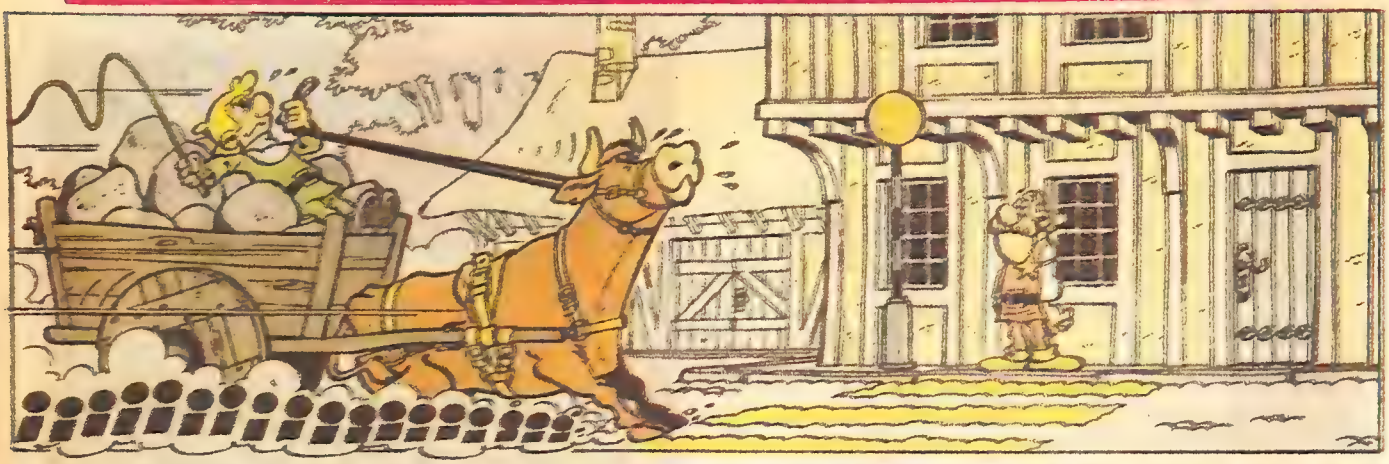

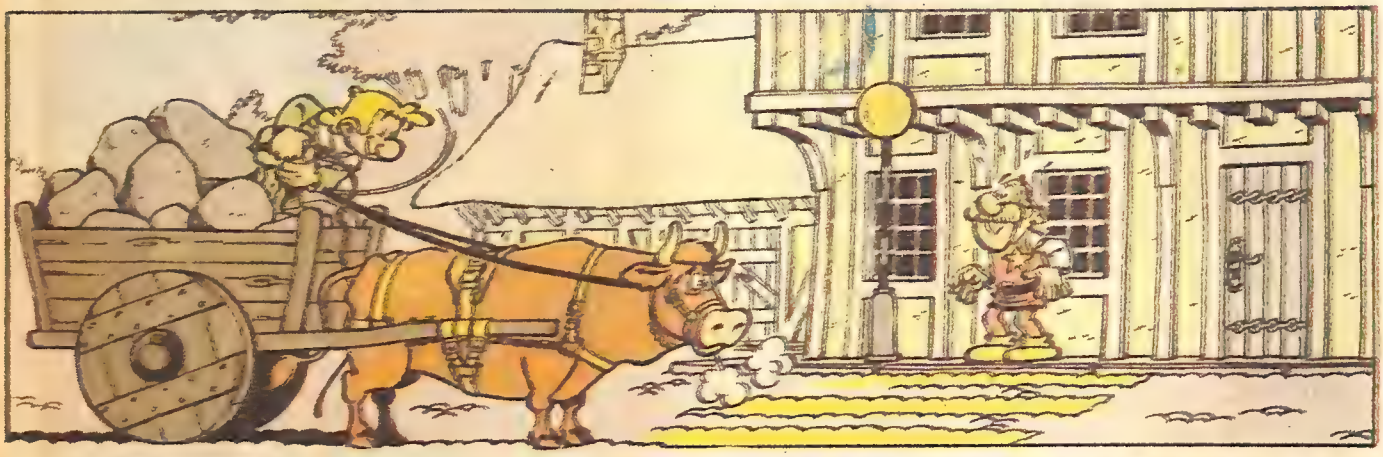

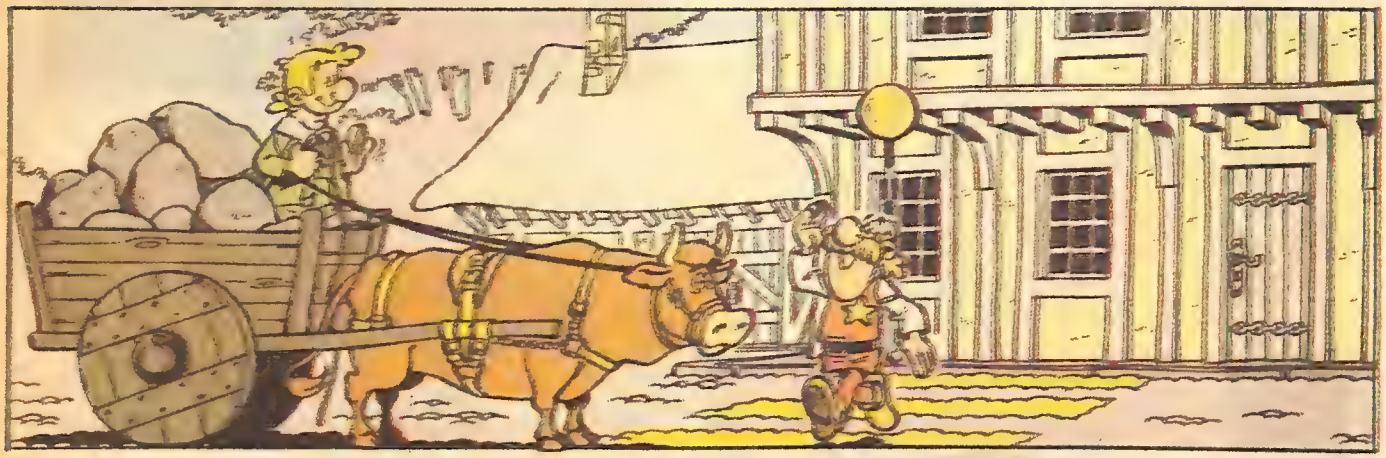

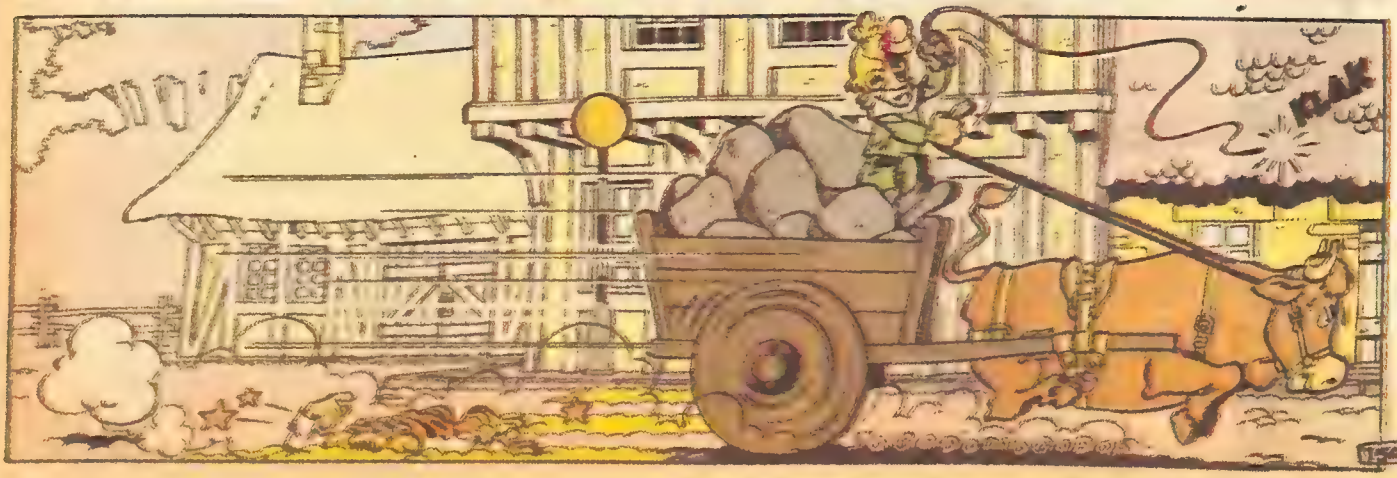

pul köşesi

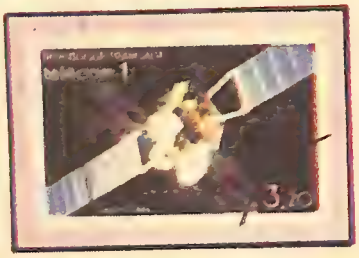

"Kuşlar Serisi" (üstte ve sağda). Haberleşmeyle ilgili pullar (solda).

FRANSA

Fransa Posta İdaresi, 24 Ekim 1984 tarihinde **"Kuşlar Serisi"**ni tedavüle çıkardı. Çeşitli kuş görüntülerinden oluşan seri için, 22 Ekim 1984 tarihinde Paris'te ilk gün damgası uygulandı. 26x36x85 boyutlarında, 1, 2, 3, 5 frank değerindeki 4 puldan oluşan serinin toplam değeri 11 frank.

Haberleşmede her gün yeni aşamalar kaydeden Fransa'da posta trenlerindeki vagon sayısının arttırılması ve uyduyla haberleşme sisteminin geliştirilmesi konuları en son yenilikler. **Fransa Posta İdaresi** de, bu olayları simgeleyen 2 pulu daha tedavüle çıkardı. Trenlerdeki vagon sayısının arttırılmasını simgeleyen pul, 10 Ekim 1984 tarihinde tedavüle çıkarıldı. 8 Ekim 1984 tarihinde de, ilk gün damgası uygulaması yapıldı. Değeri 2.10 frank. Uyduyla haberleşme konulu pul için, 1 Ekim 1984 tarihinde ilk gün damgası vuruldu ve 3 Ekim 1984 tarihinde de tedavüle çıkarıldı. Değeri 3.20 frank.

PORTEKİZ

Portekiz'de 1885 yılında kurulan seramik üretim merkezi, yeni sanat akımının etkisinde kalarak üretimini sürdürmektedir. **Portekiz Posta İdaresi** de bu fabrikanın kuruluşunun 100. yıldönümü nedeniyle 17 Ekim 1984 tarihinde 4'lü bloklar halinde bir seri pulu tedavüle çıkardı.

SOMALİ

21-30 Eylül 1984 tarihleri arasında, Avustralya'nın Melbourne kentinde **"1984 Dünya Pul Sergisi"** düzenlendi. **Batı Somali Posta İdaresi** de Avustralya ile Batı Somali arasındaki ilişkilere dikkati çeken bir pulu 21 Aralık 1984 tarihinde tedavüle çıkardı.

20 Eylül 1985 tarihine kadar tedavülde kalacak olan pul, bir balıkçı kulübesinin önünde kanolarının içinde balık tutan balıkçıları gösteren tipik bir Somali kıyısını simgeliyor. Kulübedeki genç bir çocuk ise daha önce avlanan balıklara ve avlanma teçhizatına gözcülük ediyor. Pulun çevresinde özellikle giysilerde kullanılan yöresel motifler yer alıyor. Üstte de Molbourne'deki **1984 Dünya Pul Sergisi**'nin düzenlediği gökdelenler görüntüleniyor.

ÖZET

Iason, İolkos tahtında söz sahibi olduğunu öğrendiğinde çocukluğunun ve gençliğinin geçtiği mağarasından ayrılarak İolkos'a doğru yola çıkmıştır. Bu sırada azgın bir nehrin öte yakasında nehri geçmek için yardım isteyen ihtiyar bir kadına yardım edip karşı kıyıya geçmesine yardımcı olur. Fakat sandalının biri nehrin çamurlu sularında kalır.

ege'nin altın öyküleri

Geçen sayıdan devam

PELİAS'IN KORKUSU

ÇAMURLU suya batan ayakkabı azgın sular arasında gözden kaybolup gitti. Iason yaşlı kadını sırtından indirerek: "İşte, karşı kıyıya vardık, umarım evine dönerken başka ırmaklarla karşılaşmazsın" diye onu teskin etmeye çalıştı. Arkasını dönüp tam uzaklaşacakken coşkulu genç bir kız sesi duydu adeta: "Merak etme, Olympos'a dönerken önümde artık hiçbir ırmak olmayacak." Hemen arkasını döndü, bir de ne görsün: sırtında taşıdığı ihtiyar kadın yerine beyazlara bürünmüş uzun boylu genç bir kadın duruyordu karşısında. Şimdiye değin görmediği güzellikte büyük ve sevecen gözleri vardı. İçgüdüsel olarak, Iason göz alıcı ışınlar yayan giysili bu genç kadının bir tanrıça olabileceğini düşündü. Bu Hera'nın kendisinden başkası olamazdı. Hemen önünde diz çöktü. "Kalk, genç kahraman" diye buyurdu tanrıça. "Bundan böyle ben senin arkadaşınım artık. Amcan Pelias'dan hiç memnun değilim. Doğası gereği Pelias, deniz tanrısı Poseidon'a kurban sunardı. Fakat birkaç yıldır bu işi de ihmal etmeye başladı."

Bu sözlerle birlikte tanrıça kayboldu. Iason'un benliğini güven duygusu kaplamıştı. Coşkuyla İolkos'a doğru yürümeye başladı İolkos'a vardığında, Kral Pelias'ı yine Poseidon'a kurban adarken gördü. Bu kez kurban olayı daha da şenlenmişti. Deniz kıyısında, davet ettiği kral ve prenslerine büyük bir ziyafet veriyordu.

Pelias, ayağında tek sandalla kendisine doğru yaklaşan yabancıyı gördüğünde, kâhinlerin uyarısını anımsadı hemen: "Kimsin sen?" diye endişeyle bağırdı.

— "Ben Aeson'un oğlu Diomedon'um, şimdi ise Iason diyorlar bana"

Gelenin Iason olduğunu öğrenen davetli misafirlerden sevinç çığlıkları yükseldi, herkes birbirine sarılıyor, kahramanlarının döndüğünü söylüyorlardı. Birçoğu genç kahramanın akrabasıydı. Bu yüzden Pelios, adamlarına Iason'u yakalamaları için emir vermeye cesaret edemedi. Hemen kurnazca bir soru sordu: "Eğer bir kâhin, ayağında tek sandallı birinin seni öldüreceğini söyleseydi ne yapardın?" Hera hemen müdahale ederek Iason'un yanıtını söyletti. "Ona Kolkhis'e gidip Phriksos'un kemiklerini gömmesini ve Altın Postu tekrar Hellas'a (Yunanistan) geri getirmesini emrederdim". Pelias, bunun kendisini Phriksos'un ruhundan kurtarmak için bir fırsat olduğunu gördü. Iason'a sözlerini gerçekleştirmesini buyurdu. Iason, güvenle ve bu işte başarısızlığa uğrayabileceğini bir an bile düşünmeden kabul etti Pelias'ın isteğini.

sürecek

okurdan okura

şiir köşesi

HAYAL VE GERÇEK

Uyusam da uyanıversem bambaşka bir âlemde,
Silsem dertlerimi hemen bir kalemde,
Her şey değişse bir yıldırım hızıyla,
Otursam Kafdağı'nda bir peri kızıyla.

Uyusam da uyanıversem bambaşka bir zamanda,
Zaman önemini yitirse, gözlerimi açtığım anda,
Kurulup da tahtıma sihirli asamı alsam,
Özlenen düşler ülkesinin kralı olsam.

Yıldızlar pembe rengiyle pırıldasa uzaydan,
Almak için elimi uzatıversem aydan,
Fener yapsam geceleri yatağımın üzerine
Söndürsem, her sabah başlarken taze güne.

Hayallerle yaşanmaz ne kadar tatlı da olsa,
Gerçeklerde çekilmez tatlı hayaller olmasa,
Zaman durmadan bir su gibi akacak,
Her hayal yerini bir gerçeğe bırakacak.

Kenan DOĞANAY

ATATÜRK ÖLMEZ

Ağlıyordu küçük çocuk
Sordu öğretmeni;
Ne oldu yavrum?
Yanıt verdi çocuk:
Atatürk neden öldü öğretmenim?
O ölmedi ölmez,
O içimizde yaşar.
Onun ilkeleri, devrimleri,
Büyük Türk ulusu,
Onu seven çocukları,
Ona inanan gençleri,
Ona şaşan dünya,
Onun kişiliği
Onun ölmezliği var.
Bunlar varoldukça,
Atatürk ölmez yaşar

Fatih YILMAZ

resim

Sibel ÇAĞLAYAN

öykü

DÖNÜŞ

Kalabalık şehir yaşantısına alışamamıştı. Şehir başkaydı. İki aydır dolaşmadık yer bırakmamıştı. Ayaklarına karasular ininceye kadar dolaşmış, bir fayda da bulamamıştı.

Bereket ki bu koca şehirde tanıdığı bir akrabası vardı. Vızır vızır dolaşan insanlara baktı. Kolay değildi köyün temiz havasını , yemyeşil çayırlarını bırakıp buralara gelmek...

Yeşilliğe özlemini bir an olsun gidermek istercesine parka gitti. Ağaçlara, çiçeklere baktı. İster istemez aklı tekrar köyüne gitti babasını düşündü. "Gel gitme oğul, toprağın var, biz varız vazgeç" sözlerini düşündü. "Baba" demişti "Bir işe gireyim sizleri de yanıma alırım" Gülmüştü babası. "Ben ata yadigârı bu topraklardan ayrılmam. Var sen git, gör."

Babasına şimdi hak veriyordu. "Ayrılmamalıydı ata yadigârı topraklardan, ailesinden. Onun ki büyük şehir hayali olmuştu"

Ayağa kalktı son bir kez parka baktı. Parkın dışındaki insanlara, koşuşturan insanlara baktı. Hata yapmıştı. Köyüne dönecekti. Yürümeye başladı. Caddeler, sokaklar, binalar, taşıtlar bir rüya olmuştu. "Artık köyüme, mis gibi kokan tabiata dönüyorum. Elveda." dedi.

Mustafa Kemal TELERİ

okurdan okura

şiir köşesi

AİLEMİZ

Bir tek sen yoksun ailede
Anne, baba, nine, dede
Bil bakalım daha kimler?
Amca, oğul, abla, teyze,
İşte biz hepimiz,
Sevgili bir aileyiz.

Özge SARITOSUN

ÖĞRETMENLER

Öğretmenler bir mum gibidir,
Erir fakat aydınlatırlar.
Öğretmenler bir gül gibidir,
Etrafa mis kokular saçarlar.
Öğretmenler bir incidir,
Eşlerine az rastlanır.
Öğretmenler bir ordu yenerler,
Buna cahillik ordusu derler.
Öğretmenlerimi çok severim ben de.
Derim ki; sev öğretmenlerini sev sen de.

Ayşe VAROL

MEVSİMLER

Bir bakarsın
Ağaçların yaprakları sararmış,
Yavaş yavaş dökülüyor
Ağaçlar çıplak kalıyor.
Her taraf sarıya bürünüyor.
Bir gün bakarsın
Her taraf bembeyaz
Lapa lapa kar yağıyor
Kızaklarla kayılıyor
Kardan adamlar yapılıyor
Bir gün bakarsın
Ağaçlar eski halini almış
Çayırlıklar yeşilliklerle donanmış
Kuzular meliyor, horozlar ötüyor
Duygular hep bu mevsimde dökülüyor.
Bir gün bakarsın
Güneş bir vakit gözüküp
Etrafı kavuruyor
Herkes denize dalıp
Yazın tadını çıkarıyor
Ah bu mevsimler ne de çabuk geçerler.

Işıl ÇEVİK

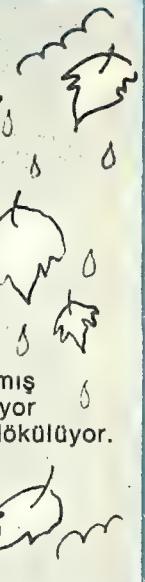

mektup arkadaşı

NALAN YÜCEL: 12 yaşındayım. Özel zevklerim arasında ders çalışmak, müzik dinlemek, pul biriktirmek ve kitap okumak başta gelir. Yaşıtım arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Arçelik evleri lojmanları Blok: 7 D. 1 Çayırova-Gebze

GÜLİZAR SÜRMEN: 12 yaşındayım. Özel zevklerim arasında kitap okumak, pul yaprak kolleksiyonu yapmak başta gelir. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Ethem Efendi Cad. Çamlı Köşk Sok. Sarığ Atmaca apt. Kat. 3 Daire 9 Erenköy-İstanbul.

AYSUN ÖZTOP: 10 yaşındayım. Özel zevklerim müzik dinlemek, spor yapmak, kitap okumak televizyon izlemektir. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Merkez Egemenlik İlkokulu Sınıf 4 A No: 28 Göynük-Bolu.

FATMA ORAL: 12 yaşındayım. Zevklerim kitap okumak, müzik dinlemek, bilmece çözmek ve çeşitli kolleksiyonlar yapmaktır. Yaşıtım arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Namık Kemal Mah. Park Cad. No: 35 Salihli-Manisa.

DERYA DEMİR: 13 yaşındayım. Voleybol oynamayı, kitap okumayı ve pul biriktirmeyi seviyorum. Yaşıtım arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Sümer Mah. 5702 No: 1 Adana.

YUSUF ERSOY: 11 yaşındayım. Özel zevklerim futbol oynamak, kitap okumak ve pul biriktirmektir. Yaşıtım arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres:Çiğdemevler A—2 No:3 Talas—Kayseri.

HURİYE MİL:10 yaşındayım. Özel zevklerim kitap okumak, müzik dinlemek ve kartpostal kolleksiyonu yapmaktır. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres:Hacı Halil Mah. Küçük Mesçit sok. No:6A Gebze—Kocaeli.

FİLİZ ÇAKIR:12 yaşındayım. Özel zevklerim arasında pul, kartpostal ve para biriktirmek, kitap okumak başta gelir. Yaşıtım arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres:Küçükçekmece cad. Özpınar sok. Deniz apt. B Blok No:. Avcılar—İstanbul.

MÜKRİME YARDIM:9 yaşındayım. Özel zevklerim Voleybol ve basketbol oynamak, kitap okumak, dans etmektir. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres:Ekinciler cad. 2.Işık apt.No:144 Diyarbakır.

fıkra

YOLDADIR...

Öğretmen, çocukların yaptığı resimlere bakıyordu. Sıra Ömer'in yaptığı resme geldi. Öğretmen:

"Konumuz neydi?" diye sordu.

"Tren!"

"Sen sadece rayları yapmışsın; peki tren nerede?"

"Yoldadır, öğretmenim, daha buraya gelmedi."

karikatür

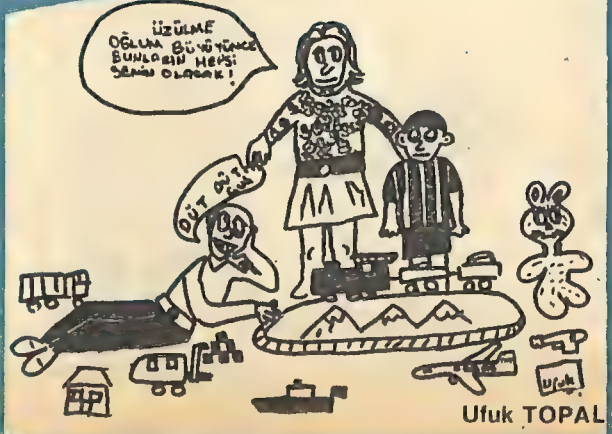

Ufuk TOPAL

BEYAZ DİŞ Jack London 6

BEYAZ DİŞ, KIZILDERİLİNİN YANINDAN AYRILMIYORDU. ONUN YAPTIĞI İŞLERİ DİKKATLE İZLİYORDU. KÖYDE HERKESİN AYRI GÖREVİ VARDI. BEYAZ DİŞ GÖRDÜKLERİNE ÇOK ŞAŞIRIYORDU...

ÇALI ÇIRPILARIN ARASINDAN SICAK BİR ŞEYİN PARLADIĞINI GÖRDÜ.

BEYAZ DİŞ DİLİNİ O PARLAK ŞEYE DEĞDİRDİ.

TANIMADIĞI BİLMEDİĞİ ATEŞ, DİLİNİ YAKMIŞTI. KARTAL KANAT VE ÖTEKİLER, ÇILGIN GİBİ GÜLÜYORLARDI...

O ANDA ACIDAN OLDUĞU YERDE DÖNMEĞE BAŞLADI...

BEYAZ DİŞ ATEŞİ YEMEK İSTEDİ!

AHAAA HAAA!

YİNE ANNESİNİN YANINA SIĞINDI.

ORMANDA, ÇAMLARIN ARASINDAKİ SAKİN YAŞANTISINI ÇOK ARIYORDU.

İNSANLAR İNANILMAZ GÜÇLERE SAHİPTİLER: ODUNLARIN ORTASINDAN SICACIK, BİR GÜNEŞ YARATABİLİYORLARDI.

KÖYÜN HAREKETLİ YAŞANTISI ONU YORUYORDU. HER AN KARŞISINA BİR TEHLİKE ÇIKABİLİRDİ.

BEYAZ DİŞ

Jack London

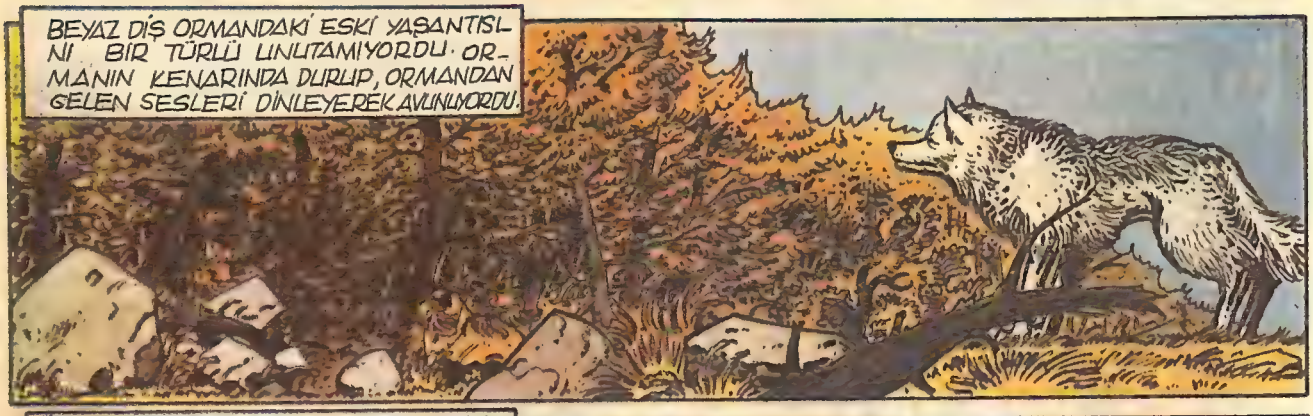

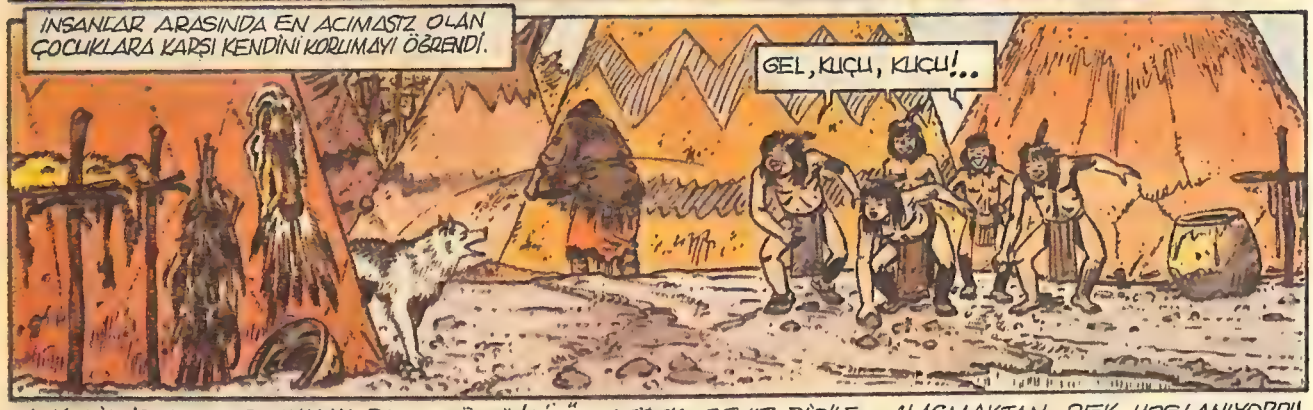

AMA LİPLİP'TEN KORUNMAK DAHA GÜÇTÜ! KÜÇÜK KÖPEK, BEYAZ DİŞ'LE 1! AŞMAKTAN PEK HOŞLANIYORDU.

BEYAZ DİŞ YAVAŞ YAVAŞ DÜŞÜNMEYİ ÖĞRENDİ, ARTIK KADINLARDAN YEMEK ÇALMAYI, LİPLİP'İN KURDUĞU TUZAKLARDAN KURTULMAYI BAŞARIYORDU. LİPLİP HIZINI ALAMAYARAK KENDİNİ DİŞİ KÖPEĞİN ÖNÜNE ATTI...

VE ONDAN İYİ BİR DERS ALDI. BEYAZ DİŞ DE, BU DURUMDAN YARARLANARAK, DİŞLERİNİ DÜŞMANININ BACAĞINA GEÇİRİVERDİ.

BEYAZ DİŞ

Jack London

KARTAL KANAT DİŞİ KURDU SERBEST BIRAKMAYA KARAR VERDİ. AMA DİŞİ KURT GİTMEK İSTEMİYORDU.

AKŞAM BEYAZ DİŞ ANNESİNİ ORMANA DOĞRU GÖTÜRDÜ. ONUN DA AYNİ SESLERİ DUYACAĞINI UMUYORDU.

GÜN BOYUNCA BEYAZ DİŞ'LE ANNESİ GEZİNDİLER. ARTIK LİPLİP BEYAZ DİŞ'İN YANINA YAKLAŞAMIYORDU.

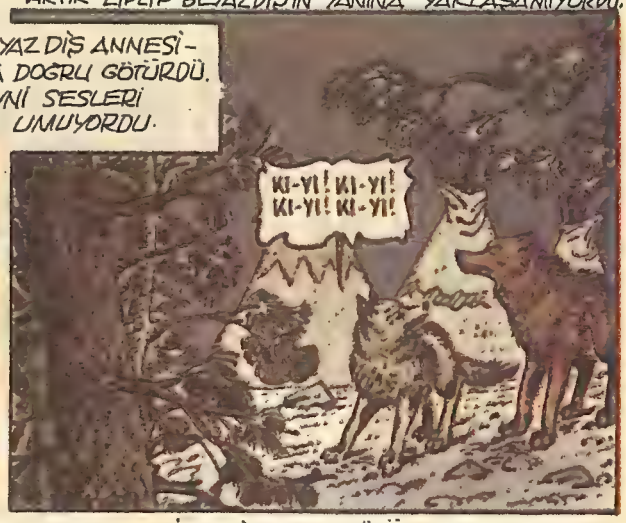

AMA ANA KURT İNSANLARA DÖNDÜ..

BEYAZ DİŞ TEK BAŞINA SERÜVENE ATILMAK İÇİN KENDİNİ PEK KÜÇÜK, PEK GÜÇSÜZ BULUYORDU...

İSTER İSTEMEZ KÖYÜN YOLUNU TUTTU. ARDINDAN ORMANIN UĞULTULARI GELİYORDU...

BU ARADA KESKİN GÖZ, ESİRİN BULUNDUĞU BÜYÜK GÖLE ULAŞMALIYDI..

KARTAL KANAT PAZARLIĞI KABUL ETTİ. ANA KURTLA BİRLİKTE KÖYDEN UZAKLAŞTILAR.

BEYAZ DİŞ Jack London

BEYAZ DİŞ ANNESİNİN PEŞİNDEN GİTMEK İSTEDİ.

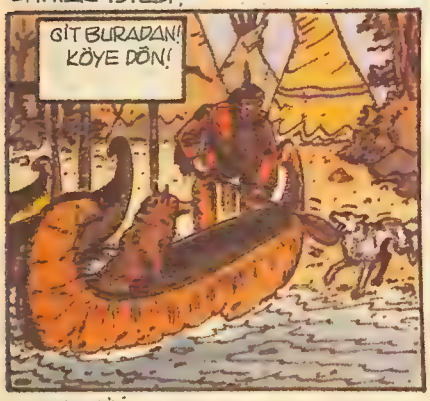

HİÇ ALDIRMADAN KENDİNİ SUYA ATTI...

KARTAL KANAT KÜÇÜK KURDU İZLEDİ.

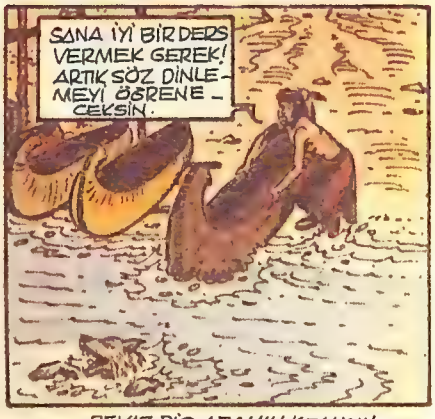

KIZILDERİLİ ONU SUDAN ÇIKARDI VE TOKATLAMAYA BAŞLADI.

BEYAZ DİŞ ADAMIN KOLUNU ISIRMAYA ÇALIŞIYORDU.

KARTAL KANAT SINIRSIZ BİR ÖFKEYE KAPILMIŞTI. BİR TAHTA DEĞNEKLE BEYAZ DİŞİ SİNDİRİNCEYE DEK DÖVDÜ. BEYAZDİŞ KAÇMAKTAN KESİNLİKLE VAZGEÇMİŞTİ ARTIK...

GECE BOYUNCA ANNESİNİ DÜŞÜNEREK AĞLADI.

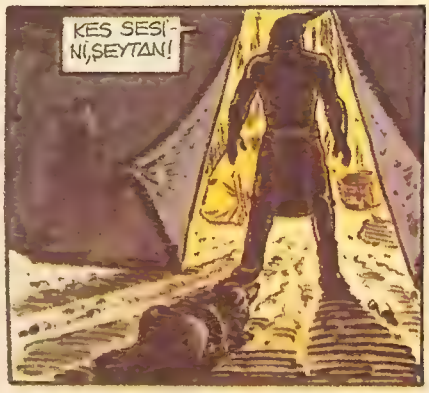

ZAMAN ZAMAN İÇİNİ BÜYÜK BİR SIKINTI KAPLIYOR, ORMANIN KENARINA GİDEREK RÜZGÂRIN SESİNİ DİNLİYORDU.

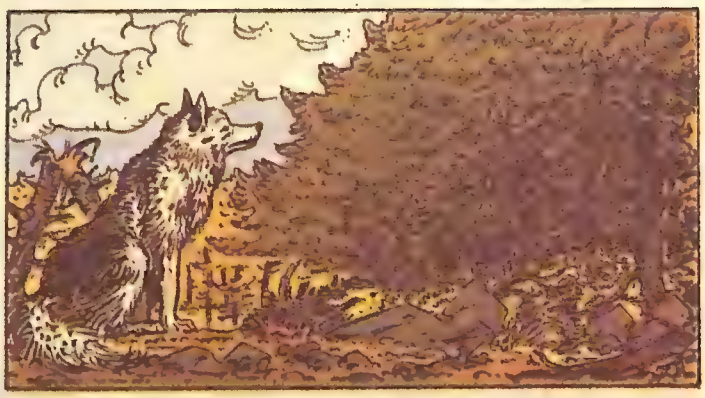

ORADAN AYRILIP, ORMANDA YAŞAMA İSTEĞİ İÇİNİ KEMİRİYORDU.

AMA BUNA BİR TÜRLÜ CESARET EDEMİYORDU. KARTAL KANAT'A GÜNDEN GÜNE DAHA ÇOK BAĞLANIYORDU.

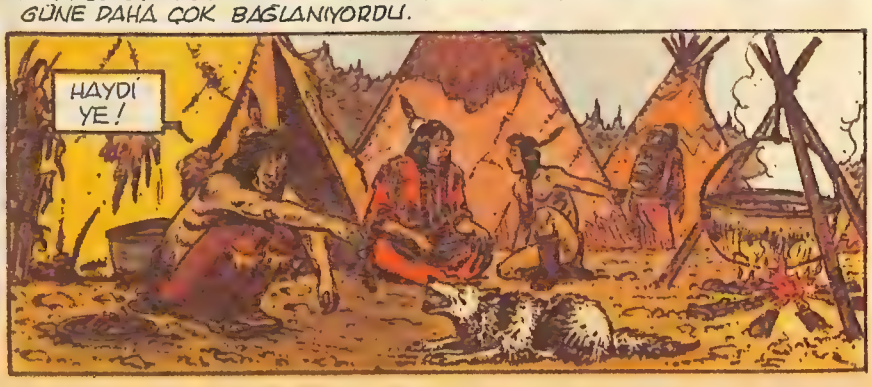

Yazan: İbrahim ÖRS

SINIFTAKİ ATACAN

8

Çizen: Sunder ERDOĞAN

ÖZET

Okuldaki olayların arkası kesilmez. Sevinç Öğretmen durumu Müdürle konuşmak için odasına gider. Müdürün oturma önerisini yerine getirirken Sevinç Öğretmen kalçasının ağrıdığını söyler. Çünkü öğretmen, sandalyesinin ayağı kırılarak düşmüştür. Bu da yeni bir olaydır. Müdürle öğretmen başka okullardan gelen bazı öğrenciler hakkında eski okullarına yazı yazıp bilgi istemeye karar verirler.

OTURUNCA buram ağrıyor. Kötü düştüm galiba. Ah, bu çocuklar! Hiç öğretmene de yapılır mı bu? Bir bilsem bunu bana kimin yaptığını. bir bilsem!

Ayakta olmayacaktı, Sevinç Öğretmen, yeniden bir oturma denemesine girişti. Bu kez, acı da duysa başardı.

Böylece, kuşkulanabilecek öğrencilerin saptanması işine de başlamış oldu. Zil çalıp da çocuklar sınıflarından çıktıklarında, işlem sona ermişti. Sevinç Öğretmen, bir sonraki dersine girerken, üzerindeki olağanüstülüğü atmış, rahatlamış görünüyordu.

Bir hafta kadar sonra okullardan yanıtlar gelmeye başladı On beş gün sonraysa, yanıtlanmamış yazı kalmamıştı.

Müdür Aydın Bey, tümünü dikkatle ve coşkuyla okuduktan sonra Sevinç Öğretmeni odasına çağırttı.

Biliyorsunuz, dedi, tam on bir öğrenciniz için, geldikleri okullara yazı yazmıştık. Şimdi, önümüzde bunların tümünün yanıtı var. Bir tekinde bile "Şu çocuk haylazdır, yaramazdır, muziptir, sinsidir," diye bir şey yazmıyor. İsterseniz, siz de inceleyin bu yanıtları.

Sevinç Öğretmen, müdür beye güvensizliğinden değil de, öğretmenliğin verdiği bir merakla, yanıtları şöyle bir gözden geçirdi. Kuşkulandığı öğrencilere ilişkin yazılar, doğrusu bir öğretmen için memnunluk vericiydi.

Evet, on beş günden bu yana beşinci sınıfta bir olay olmamıştı, ama her an olabilirdi. Sevinç Öğretmen kuşku içindeydi.

Eline geçen ilk yanıt, Selman'la ilgiydi. Şöyle deniyordu: "Biraz tembel eğilimlidir. Ama üzerinde durulursa, hatasını anlayan, çalışıp kırık derslerini düzelten bir öğrencidir. Okulumuzda hiçbir olaya karışmamıştır. Saygılıdır."

Bir başkasını aldı, okudu. O da, Mehmet'in, geldiği okuldaki durumunu yansıtıyordu. "Hiçbir olay yaratmamış, hiçbir olayın içinde de olmamıştır. Tembel eğilimlidir. Arkadaşları ve öğretmenleri tarafından sevilmiştir."

"Üçüncü yanıt da Tamer hakkındaydı. "İyi, saygılı bir çocuk olarak bilinir. Tembel sayılmaz. İçine kapanık bir çocuk izlenimini vermiştir. Yalan söylediği, bir olay çıkardığı görülmemiştir."

Sevinç Öğretmen, daha sonra dördüncü, beşinci, altıncı yanıtları okudu. Onlarda da farklı bir şey yazılmıyordu. Onları bir yana ittikten sonra yedinci, sekizinci... on birinci yanıta geçti. Bu çocukların da ortak yanları, "Orta düzeyde, ama dürüst" çocuklar olmalarıydı. Fakat "sinsi ve haşarı değildiler. Asla bir olaya karıştıkları, muziplik yapıtları görülmemişti."

Sevinç Öğretmen, üzülmüştü doğrusu. Bu kez üzüntüsü, sınıfında aradığı, saman altından su yürüten ve muzipliği arkadaşlarının hatta öğretmeninin canını yakacak denli ileri götüren çocuk ya da çocukları bulamamaktan kaynaklanmıyordu. Onu üzen, bugüne dek okudukları okullarda genellikle davranışları bakımından iyi not almış, saygılı, terbiyeli, uslu çocuklardan kuşkulanabilmesi, kuşkulanıp da onlar hakkında müdür beyden soruşturma yapmasını istemesiydi.

Aydın Bey, gözlüklerinin ardından üzülerek bakan gözlerini, Sevinç Öğretmen'e yönelterek:

— Durum böyle, dedi, siz de incelediniz ve gördünüz ki, kuşkulandığınız öğrenciler arasında bu tür olayları yaratabilecek tek bir çocuk yok. İsterseniz kalan öğrenciler için de soruşturma yapalım.

Öğretmen, öteki öğrencileri tek tek gözlerinin önüne getirdi: Serap, Figen, Taşkın, Selma, Neşe, Atıl, Yusuf, Hande, Şahin, Aylin, Asım ve başkaları... Yok, yok onlardan kuşkulanamazdı. Haksızlık olurdu bu.

Yazan: İbrahim ÖRS

SINIFTAKİ ARACAN

Çizen: Sunder ERDOĞAN

— Hayır Müdür Bey, dedi, gerekmez! Onlar benim en çalışkan, en iyi öğrencilerimdir.

— Hiç belli olmaz, diye üsteledi müdür, isterseniz yazalım, onlar hakkında da geldikleri okullardan bilgi isteyelim.

— Yoo yoo, diye karşı koydu öğretmen. O öğrencilerimi ben çok iyi tanıyorum. Onların, sınıfımdaki olaylarla bir ilişkisi olduklarına asla olasılık veremem. Hatta kalıbımı basarım ki...

Sevinç Öğretmen düşündü, taşındı. Bu konuda güvendiği öğrencilerinden yardım isteyebilirdi.

ÖĞRETMEN, konuşurken öylesine coşmuştu ki, oturduğu koltukta kımıldamak zorunda kalmıştı, elinde olmayarak. Bunun sonucu, on beş gün kadar önce, sınıfta sandalyesinden düşerek incittiği kalçasında bir acı duymuştu. Bu acıyla cümlesini tamamlayamadı ve:

— Ay! diye bağırdı.

— Demek hâlâ acıyor, dedi müdür.

— Acıyor ya Müdür Bey. Ama önemli değil, Önemli olan, sınıfımda tedirgin bir öğretmen olmam. Bilemezsiniz, her gün okula gelirken, sınıfımda yeni bir olay çıkacak mı acaba, diye öyle rahatsız oluyorum ki... Allahtan, on beş günden beri bir şey olmadı sınıfta. Ama ya olursa... Ders verirken, öğrencileri dinlerken, her an bu kaygı içindeyim. Yerime bir an için kendinizi koyun Müdür Bey. Çekilir şey değil bu. Ah, ah, o çocuğu bir yakalabilsem!.. Bir yakalayabilsem!..

Müdür Aydın Bey, Sevinç Öğretmen'i yatıştırmakta doğrusu güçlük çekti.

Evet, on beş günden bu yana beşinci sınıfta bir olay olmamıştı, ama her an olabilirdi. Sevinç Öğretmen kuşku içindeydi. Sınıfta diken üstünde oturur gibiydi. Sert ve ani davranışlarında kalçasındaki ağrıyı hâlâ duyuyordu. Eskisi gibi olmasa da duyuyordu.

Öğretmen, oturduğu koltukta kımıldamak zorunda kalmıştı, elinde olmayarak.

Düşündü, taşındı. Bu konuda öğrencilerinden, ama güvendiği öğrencilerinden yardım görebileceğine inandı. Bu konuda aklına ilk gelenler arasında, daha çok Atıl üzerinde durdu. Ne kadar saygılı, ne kadar sevimli bir çocuktu Atıl. O denli de çalışkandı. Keşke, tüm öğrencileri onun gibi olsaydı! Olsaydı, sınıfı, Cumhuriyet İlkokulu'nun beşinci sınıfı, belki de bir örnek sınıf olarak tüm dikkatleri çekecekti. Kendisini ve öğrencilerini tedirgin eden olaylar mı? Olmayacaktı böyle şeyler elbette.

Keşke tüm öğrencileri Atıl gibi olsaydı! Sınıfı belki de örnek bir sınıf olabilirdi.

Bir gün, ara zili çalıp da, çocuklar bahçeye çıktıklarında, Atıl'ı yanına çağırdı. Arkadaşlarının yanından ayrılıp koşup geldi, aydınlık bakışlı kıvırcık saçlı Atıl.

— Efendim öğretmenim!

— Atıl, dedi öğretmen öğrencisine sevgi dolu bakışlarla bakarak. Seninle bir sorun hakkında konuşmak istiyorum.

— Elbet öğretmenim!

Sevinç Öğretmen, "Benimle gel," diyerek yürüdü. Onu, ardından Atıl izledi.

Belli ki, Atıl'la yalnız konuşabileceği bir yer arıyordu Sevinç Öğretmen.

Öğretmen, öğretmenler odasının kapısı önünde durdu. Atıl da durdu. Sonra öğretmen, öğretmenler odasının kapısını aralayarak içeri baktı. İçerisi kalabalıktı. Yeniden kapıyı üzerine çekerek sağa sola bakındı. Belli ki, Atıl'la yalnız konuşabileceği ıssız bir yer arıyordu. Koridorun uzantısı da uygun değildi. Gelen geçenler vardı çünkü. En uygun yer, yine sınıftı, kendi sınıflarıydı. Beşinci sınıfta kimsecikler yoktu. Herkes dışardaydı. Havanın serin, hatta ısıncı olmasına karşın bahçedeydi. Yağış olmadığından, yerler de kuru olduğundan Müdür Aydın Bey böyle istemişti.

sürecek

AFACANLAR

Güneşe Yolculuk 8

AFACANLAR

BU SIRADA, ORADAN ÇOK UZAKTA...

AFACANLAR

YOLUN KAPALI OLMASI BİZE ÇOK ZAMAN KAYBETTİRDİ. BİRAZ ÖNCE İŞLEK YOLA ÇIKMALIYIZ!
BİLİYOR MUSUNUZ BU HAYATIMDA İLK KEZ BAŞIMA GELİYOR. HİÇ BU KADAR UZUN YÜRÜMEMİŞTİM.
UZUN MU? DAHA BEŞ YÜZ METRE İLERLEMEDİK BİLE!
OH! HAŞMETLİ EFENDİMİZİN ÜLKESİNDE PROTOKOL GEREĞİ ON METRE UZAKLIĞI AŞINCA ONU TAHTI ÜSTÜNDE TAŞIRIZ.

AH ÖYLE Mİ? YERİ GELMİŞKEN SORAYIM: HALK KİMİ TUTUYOR. SİZİ Mİ? YOKSA SİZE KARŞI SALDIRIPA BULUNANLARI MI?
?
NE GARİP SORU!
BENİM TARAFIMI TUTUYORLAR ELBET... YANİ... ÖYLE SANIYORUM.. YA DA BİLMEM Kİ... ASLINDA ÇOK İLGİNÇ.. ŞİMDİ FARKINA VARIYORUM DAHA ÖNCE HALKIN DÜŞÜNCESİNİ HİÇ SORMAMIŞTIM.

AMA!? AMA!! SİZ ZORBA BİR HÜKÜMDARSINIZ!
?
HALKINIZLA ALAY EDİYORSUNUZ. ONLARIN MUTLU OLUP OLMADIĞINI BİLMİYORSUNUZ BİLE.. TURİSTLİK YAPMAKTAN BAŞKA NE İŞE YARARSINIZ SİZ?
ARTIK ORTAÇAĞDA DEĞİLİZ! SİZ BİRKAÇ YÜZYIL GERİDE KALMIŞSINIZ!!!

CAN SIKINTISINDAN YAKINACAĞINIZA, ZAMANINIZI ÜLKENİZDEKİ İNSANLARI MUTLU ETMEK İÇİN HARCAYABİLİRSİNİZ!
AY! AY! AY!
TAP DAP DAP
SİZ HİÇ BANA BUNLARI SÖYLEME CESARETİNİ GÖSTEREMEDİNİZ!
!

AFACANLAR

HALKIMI MUTLU KILMAK HA... BU ÇOK İLGİNÇ BİR DÜŞÜNCE! DAHA ÖNCE HİÇ AKLIMA GELMEMİŞTİ! ASLINDA BİZİM AİLEDE PEK DÜŞÜNEN OLMAZ.
AMA ŞİMDİ NE YAPACAĞIMI BİLİYORUM! HERKESE BEDAVA LOKUM DAĞITACAĞIM, OTOMOBİLLERDEN BENZİN ÜCRETİ ALMAYACAĞIM.
HIMM! ÇOK PARLAK FİKİRLERİNİZ VAR... AMA BUNLARIN PEK YARARI OLMAZ. EN AZINDAN BAŞLANGIÇTA YETERLİ DEĞİL...
ÖYLE Mİ PEKİ. ONLARI NEYİN MUTLU EDECEĞİNİ SEN SÖYLE!
BUNA SİZİN KARAR VERMENİZ DAHA DOĞRU OLUR... EN İYİSİ YOKSUL BİR AİLENİN YANINDA KİMLİĞİNİZİ GİZLEYEREK BİR HAFTA KALIN.. GÖRECEKSİNİZ..
GİZLENMENİN ÂLÂNI YOK. BÜTÜN PARALARIN ÜSTÜNDE RESMİM BASILIDIR.
HAH ... ARABALAR GELİYOR.
HAŞMETLİ EFENDİM VE VEZİRİM DERİN MEMLEKET DÜŞÜNCELERİNİ YARIDA KESTİĞİM İÇİN BENİ BAĞIŞLASINLAR.
AMA?!?
?
BU İŞE BAK!!!
ZIPIR! MİÇO!
BIZDIK!

AFACANLAR

Sürecek

BAHAMALAR'DAKİ MAVİ DELİKLER

UZAKTA bir yerde, denizin sakin yüzü bir kedi pençesiyle yırtılır gibi oluyordu. Botumuzla, çalkantılı beyaz sulara yanaştığımızda, bulanık suların arasından görebildiğimiz, denizin içinde derinlere doğru inen mavi bir çukurluktu. Girdap gibi dönen akıntı, sualtı açıklığından dışarı atıyordu kendini. Bu yüzden çukurun deniz yüzeyine yakın olan ağız kısmı çevresinde yaklaşık 10 m.'lik bir çalkantılı alan oluşuyordu. Dipten gelen su, deniz yüzeyine öylesine yüksek bir basınçla çıkıyordu ki, botumuzu biri baş öbürü kıç kısmında olmak üzere iki çapa ile emniyete almak zorunda kalmıştık. Bize rehberlik eden yerli: "**İşte, su geliyor, fakat iyice yükselinceye değin bekleyin, sonra akıntı geri döner ve yakın çevrede bulunan herhangi bir şeyi denizin derinliklerine çeken girdabı oluşturur.**" diyor.

Yerli, dalış takımlarımızı hazırladığımızı görünce: "**Hey, umarım burada dalmaya niyetiniz yoktur! Şimdiye kadar kimse buradan dalmadı; eğer yaşamaya niyetiniz varsa, bir daha su yüzüne dönemezsiniz**", diye heyecanla bağırmaya başladı.

Bahama Adaları'ndan biri olan **Andros Adası**'nın ilginç mavi çukurlarından birinin üzerindeydik. Bu mavi deliğin içine girip araştırmak için suyun durulup sakinleşmesini bekliyorduk. Beklerken, botumuzda bize yol gösteren yerli, merakla suyun içine bakıyordu: "İçeri girdiğinizde Luska'nın kollarının size yakalayacağından kuşkunuz olmasın!" diye uyarıyordu. Söylediği Luska, dev bir ahtapot ya da merekkepbalığına benzer korkunç bir canavardı.

Eğer mavi bir çukura çok yaklaşılmaya kalkılırsa, Luska kollarını uzatıp bizi suyun derinliklerine çekecekti. V e bir kez yakalandığınız mı kurtuluş yoktu. Adamın söylediği mavi delikler -ki aslında bunlar denizaltı mağaralarıydılar- Luska'nın kurbanlarının iskeletleriyle doluydu. Söylediğine göre, birkaç hafta önce kendi kayığı Luska'nın gazabına uğramıştı. Kayık demirlenmiş olduğu yerden sürüklenerek bu mavi deliklerden birinin yakınına gelmiş ve Luska kollarını uzatarak onu içeri çekmişti.

DELİKTEN su yüzeyine doğru basınç yapan su durulduğunda, dalışlarda bana eşlik eden **Tom McCollum** ile birlikte oksijen tüplerimizi takarak botun kenarından suya bıraktık kendimizi. Doğrusunu isterseniz vücudumu bir ürperti kaplamıştı. Karanlık çukurun ağzına doğru yüzdük. İçeri girip girmemekte önce biraz tereddüt ettik. Kavisli bir ağız kısmından sonra derinliğe doğru uzanan bir mağaraydı. Belimize doladığımız emniyet ipini mağaranın hemen ağız kısmındaki bir kaya çıkıntısına tutturarak ağızdan içeri doğru yüzmeye başladık. Derine indikçe karanlık da artıyordu, öyle ki su geçirmez el fenerlerimiz kayalık duvarlarda soluk sarı

renkte ışık daireleri oluşturuyordu. Deniz yüzeyinden 80 feet derinde mağara genişliyor ve birkaç kola ayrılıyordu. Bu ayrılan yolların nereye kadar uzandığını kestirmek gerçekten çok zordu.

Yüzeye yakın bir yerde adeta gümüşten bir perde oluşturan sardalya sürüsü biz geçerken aralanıp geçmemiz için yol verdiler. Denizaltının bu hafif dünyasında balıklar mağara duvarlarına zıt yönde, ters yüz olmuş bir şekilde yüzüyorlardı. El fenerlerimizin zayıf ışıklarından uzağı görebilmemize olanak yoktu, fakat yakındaki bir hücreyi araştırırken kaybolan kayıklardan birini bulduk, yarısı kuma gömülmüştü. Biraz zorlukla kayığın arka kısmına monte edilmiş olan motoru söküp çıkardık ve

emniyet halatına bağladık. Sonhra mağaranın ağzına doğru çıkmaya başladık. Botta bizi bekleyen yerli, başımızın sudan çıktığını gördüğünde gözlerine inanamadı, hele bota çıkıp bize daha önce kaybetmiş olduğunu söylediği motorunu da su yüzüne çektiğimizde sevinçten ne yapacağını şaşırmıştı. Fakat diyecek hiçbir şeyi yoktu, olamazdı: motor onun motoruydu ve biz yanındaydık, sağlam, canlı olarak...

Bahama Platformları, en az 130.000.000. yıl önce oluşmaya başlamıştı. Milyonlarca yıl önce Buz Çağı'nın soğuk dönemleri suyun büyük buz kütleleri arasına sıkışıp kalmasına neden oluyordu, böylece deniz seviyesi yüzlerce feet alçalıyor, platformlar oluşuyordu. Havanın ısınmaya başladığı Buzul arası ılıman dönemlerdeyse buzlar eridikçe su da yavaş yavaş sıkışıp kaldığı yerden kurtuluyor ve deniz yeniden yükseliyordu.

İşte mavi delikler denizin alçaldığı, sığ bir hale geldiği dönemlerde olmuşlardı. Büyük olasılıkla mağara ya da içinde biriken suların zamanla yok olup gitmesiyle oluşan kaya çukurlarıydı bunlar. Şiddetli yağmurlar (yağmurun asidite niteliği nedeniyle) kireçtaşının erimesine dolayısıyla yarıkların açılmasına ve yeraltı çukurlarının oluşmasına neden oluyordu. Yarık ve çukurlara dolan su giderek onları genişletip ufak kaya çukurlarının büyük mağaralara dönüşmesine neden olmuştu. Son Buzul çağı sona erdiğinde, deniz seviyesi yeniden yükseldi, mağaralar suyla doldu ve bugünkü mavi delikler ortaya çıktı.

Jeologların "Denizaltı Mağaraları" ya da " "Okyanus Çukurları" olarak tanımladığı mavi deliklerin varlığı antik çağdan beri bilinmektedir; deniz ile ilgili kitaplarda onlara ait pek çok bilgi yeralmaktadır. Fakat Andros Adası'ndaki mavi delikler güçlü akıntılarıyla diğerlerinden ayrılırlar. Herhangi bir bilimsel kitapta bu ters ve güçlü akıntılara ait hiçbir bilgiye rastlayamadım. Fakat mantıklı bir kuramım var bu konuda.

Suyun yükselmesi sırasında meydana gelen basınç, mavi deliklerdeki deniz suyunu çatlak, aralık ve yarıklardan çıkması için zorluydu. Adeta bir silindir içinde aşağı yukarı hareket eden pistonun yaptığı basınç gibi. Sıkışan su kaçamak bulduğu yerlerden kurtulup en sonunda mavi deliklerin ağzından deniz yüzeyine ulaşıyordu.

BOB MORANE Süper Komando

8

BOB MORANE Süper Komando

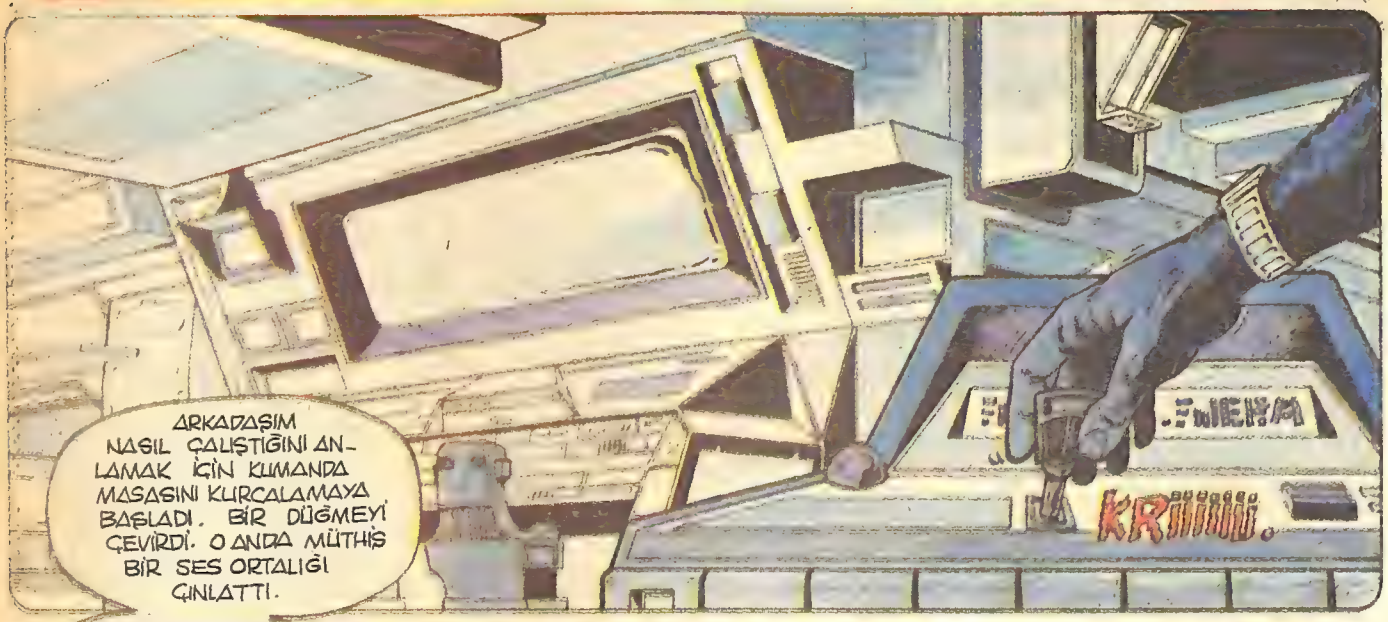

BOB MORANE Süper Komando

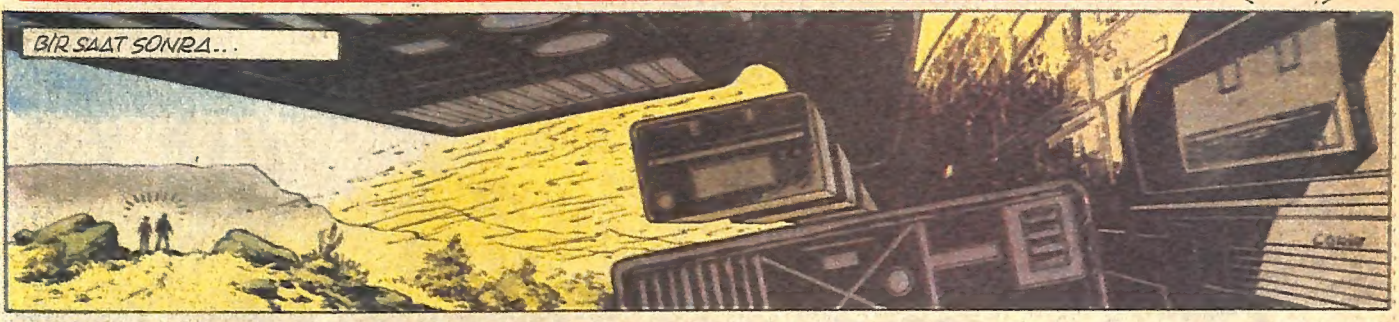

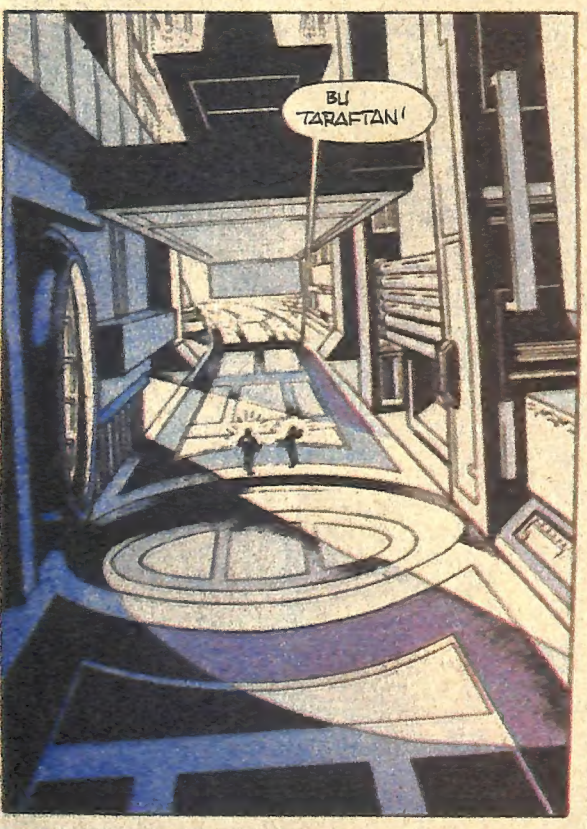

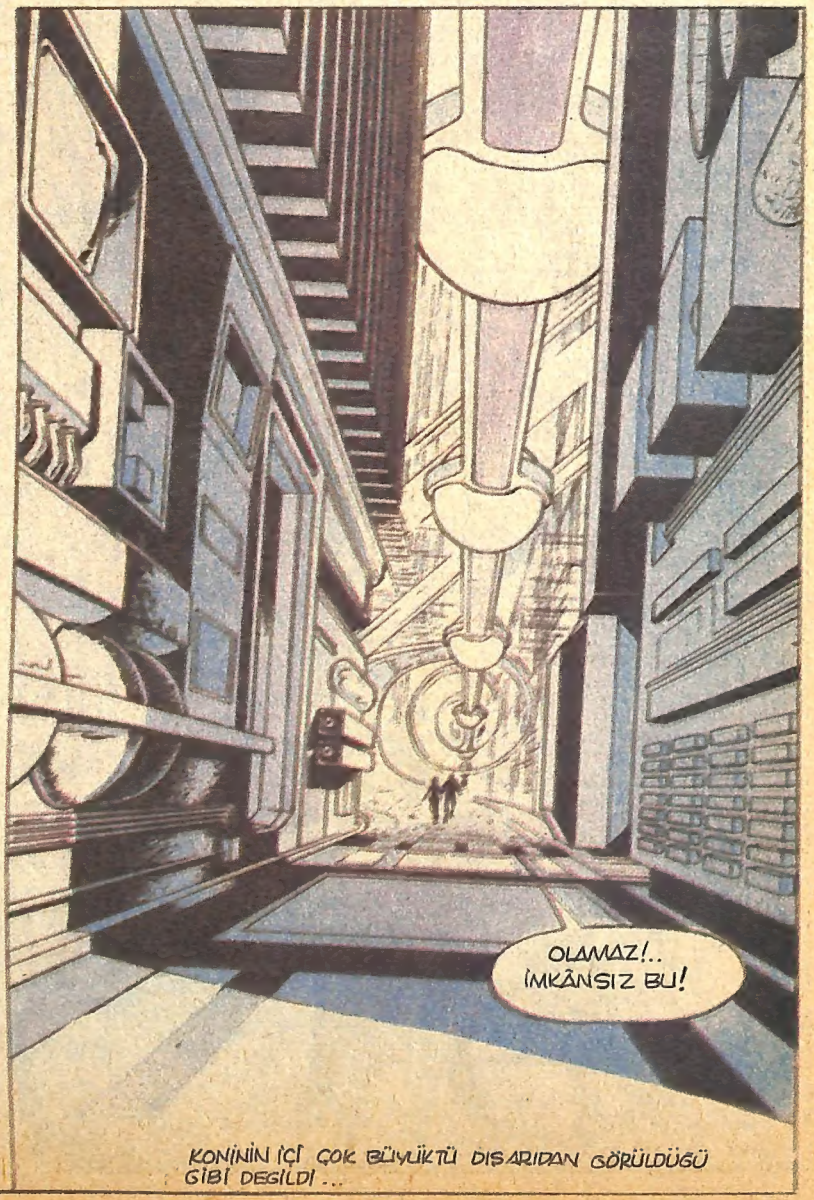

BOB MORANE Süper Komando

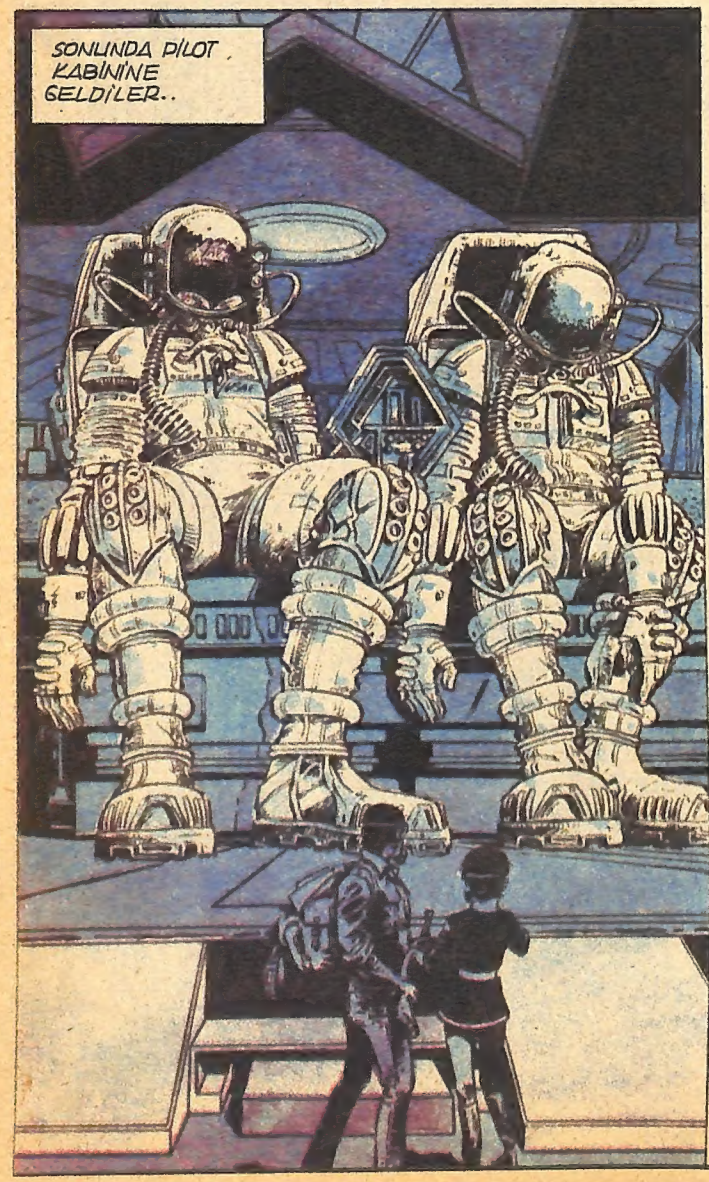

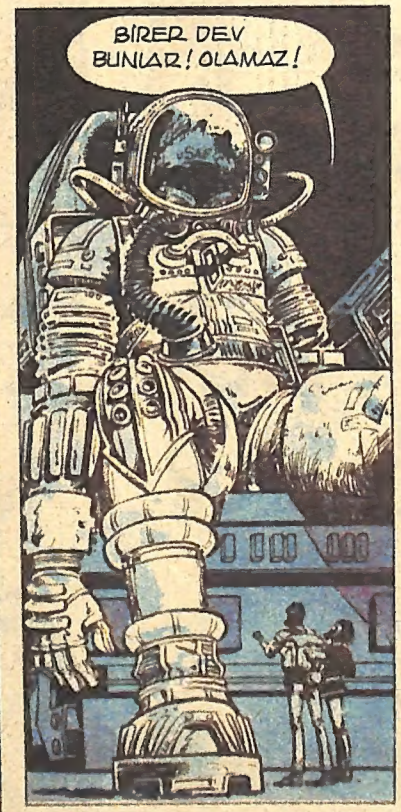

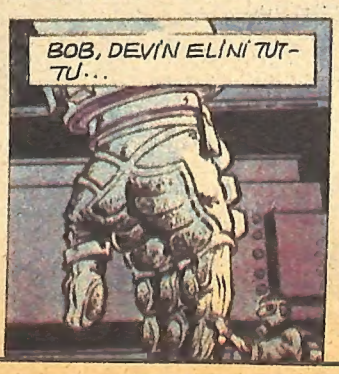

Sürecek

ÇOCUKLAR! OKUL GEREÇLERİNİZİ* FLORAN 2R VERİYOR...

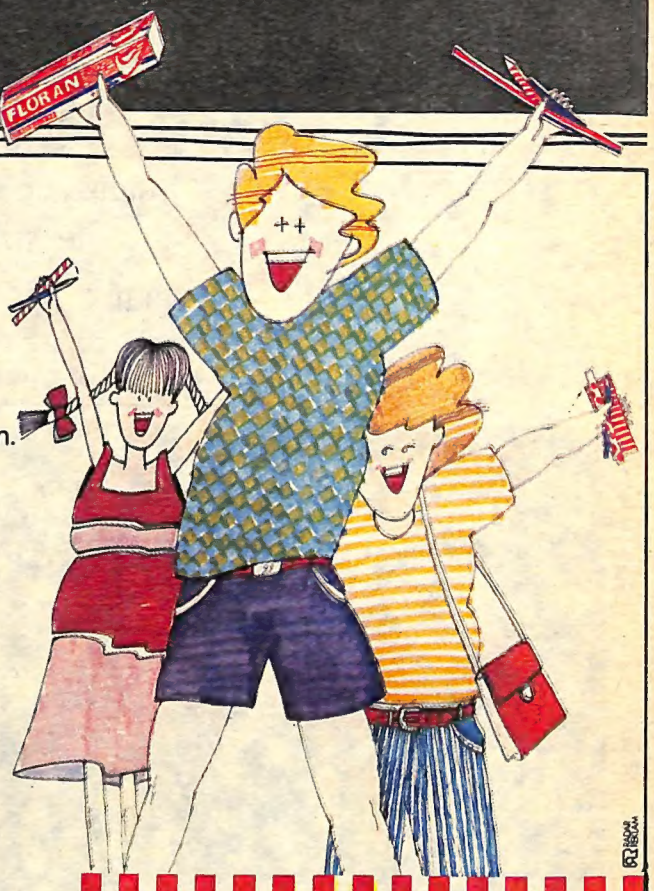

Bu yıl okul gereçleriniz Floran 2R'den...

Çantalar, kalem kutuları, defterler, defter kapları, kalemler, kalemtraşlar, silgiler, cetveller... Hepsi birden FLORAN 2R kullananın oluyor!

Floran 2R ile her gün özenle dişlerinizi fırçalayın. Hem sağlığınızı koruyun, hem armağanlar kazanın.

Floran 2R dünyanın en gelişmiş formülüyle üretilen diş macunudur.

Floran 2R'nin kırmızı-beyaz çizgilerindeki 2 ayrı florürü diş minelerini korur, çürümeleri önler.

Floran 2R'nin Kalsimini dişleri daha da beyaz yapar.

Floran 2R, özel plastik ağızlı, en sağlıklı diş macunu tüpündedir.

2 FLORÜRLÜ
FLORAN 2R KULLANIN,
ARMAĞANLAR KAZANIN

2 FLORÜRLÜ FLORAN 2R
...ŞİMDİ YAŞAM DAHA DA GÜZEL

***55.000 adetlik Floran 2R armağanlarına KATILMA KOŞULLARI:**

- 2 adet Floran 2R'nin "satış fiyatı" yazılı tüm yüzeyini kesin.
- Arkasına adınızı, soyadınızı, ev adresinizi, okulunuzu, sınıfınızı ve satın aldığınız yeri yazın.
- Bir zarfa koyup engeç 5 Kasım 1984 gününe kadar P.K.657 Beyoğlu-İstanbul adresine postalayın.
- Her iki adet "satış fiyatı" yüzeyi için, bir adet kur'a numarası verilecektir.
- Noter huzurunda yapılacak çekilişte kazananlar duyurulacaktır.

FLORAN + FLORAN = 1 kur'a numarası

Türkbank Çocuk Tiyatrosu 24 yaşında

Yine her Cumartesi ve Pazar
tüm çocukların sevinç ve mutluluk günleri olacak...
Türkbank Çocuk Tiyatrosu, tam 24 yıldır
olduğu gibi, bu yıl da yepyeni oyunları

"ÇAKMAKTAŞI"

"Müzikal üç perdelik çocuk oyunu"
ile sizlerle birlikte.
Çocuklar, Türkbank Çocuk Tiyatrosu'nda buluşalım.

(Şehzadebaşı Kulüp Sineması)

TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK
"İKİNCİ ADRESİNİZ"

* *Bu oyun Türk Ticaret Bankası'nca düzenlenen "Çocuk Oyunları Yarışması"nda ödül kazanmıştır.*